ANEXA I REZUMATUL CARACTERISTICILOR PRODUSULUI

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă.

Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă.

Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă.

Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă.

2. COMPOZIȚIA CALITATIVĂ ȘI CANTITATIVĂ

Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de pulbere conține bortezomib 1 mg (sub formă de ester boronic de manitol).

Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de pulbere conține bortezomib 2,5 mg (sub formă de ester boronic de manitol).

Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de pulbere conține bortezomib 3 mg (sub formă de ester boronic de manitol).

Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de pulbere conține bortezomib 3,5 mg (sub formă de ester boronic de manitol).

După reconstituire, 1 ml soluție pentru injecție subcutanată conține bortezomib 2,5 mg.

După reconstituire, 1 ml soluție pentru injecție intravenoasă conține bortezomib 1 mg.

Pentru lista tuturor excipienților, vezi pct. 6.1.

3. FORMA FARMACEUTICĂ

Pulbere pentru soluție injectabilă.

Pulbere sub formă de aglomerat de culoare albă până la aproape albă.

4. DATE CLINICE

4.1 Indicații terapeutice

Bortezomib Hospira administrat în monoterapie sau în asociere cu doxorubicină lipozomală pegilată sau dexametazonă este indicat pentru tratamentul pacienților adulți cu mielom multiplu progresiv la care s-a administrat anterior cel puțin un tratament și la care s-a efectuat un transplant de celule stem hematopoietice sau nu au indicație pentru un astfel de transplant.

Bortezomib Hospira în asociere cu melfalan și prednison este indicat pentru tratamentul pacienților adulți cu mielom multiplu netratați anterior, care nu sunt eligibili pentru chimioterapie în doze mari asociată cu transplant de celule stem hematopoietice.

Bortezomib Hospira în asociere cu dexametazonă sau cu dexametazonă și talidomidă este indicat pentru inițierea tratamentului pacienților adulți cu mielom multiplu netratați anterior, care sunt eligibili pentru chimioterapie în doze mari, asociată cu transplant de celule stem hematopoietice.

Bortezomib Hospira în asociere cu rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednison este indicat în

tratamentul pacienților adulți cu limfom cu celule de mantă netratați anterior și care nu sunt eligibili pentru transplant de celule stem hematopoietice.

4.2 Doze și mod de administrare

Tratamentul trebuie inițiat sub supravegherea unui medic cu experiență întratamentul pacienților cu neoplazii; cu toate acestea, Bortezomib Hospira poate fi administrat de un profesionist în domeniul sănătății, cu experiență în utilizarea medicamentelor chimioterapice. Bortezomib Hospira trebuie reconstituit de un profesionist în domeniul sănătății (vezi pct. 6.6).

<u>Doze pentru tratamentul mielomului multiplu progresiv (pacienți tratați cu cel puțin o terapie anterioară)</u>

Monoterapie

Bortezomib Hospira se administrează prin injectare intravenoasă sau subcutanată în doza recomandată de

1,3 mg/m² suprafață corporală de două ori pe săptămână, timp de două săptămâni în zilele 1, 4, 8 și 11 ca parte a unui ciclu de tratament cu durata de 21 de zile. Această perioadă de 3 săptămâni este considerată un ciclu de tratament.

Se recomandă ca la pacienți să se administreze 2 cicluri terapeutice de bortezomib după confirmarea unui răspuns complet. De asemenea, se recomandă ca la pacienții care răspund la tratament, dar la care nu se obține o remisiune completă, să se administreze un total de 8 cicluri terapeutice cu bortezomib. Între administrarea dozelor consecutive de bortezomib trebuie păstrat un interval de timp de cel puțin 72 ore.

Ajustări ale dozajului în timpul tratamentului și reinițierea tratamentului pentru monoterapie

Tratamentul cu bortezomib trebuie întrerupt la apariția oricărui efect toxic non-hematologic de Gradul 3 sau hematologic de Gradul 4, excluzând neuropatia, după cum este prezentat mai jos (vezi și pct. 4.4). Imediat după remiterea simptomelor de toxicitate, tratamentul cu bortezomib poate fi reinițiat cu o doză scăzută cu 25% (de la 1,3 mg/m², scăzută la 1,0 mg/m²; de la 1,0 mg/m², scăzută la 0,7 mg/m²). Dacă efectele toxice nu se remit sau dacă reapar la cea mai mică doză, trebuie luată în considerare întreruperea tratamentului cu bortezomib, cu excepția cazului în care beneficiul tratamentului depășește clar riscul.

Durere neuropatică și/sau neuropatie periferică

Pacienții cu durere neuropatică și/sau neuropatie periferică determinată de administrarea de bortezomib trebuie tratați după cum este prezentat în Tabelul 1 (vezi pct 4.4). Pacienții cu neuropatie severă preexistentă pot fi tratați cu bortezomib numai după o evaluare atentă a raportului risc/beneficiu.

Tabelul 1: Modificări recomandate* ale dozei la pacienții cu neuropatie determinată de bortezomib

Severitatea neuropatiei	Modificarea dozei
Gradul 1 (pierderea asimptomatică a	Niciuna
reflexelor tendinoase profunde sau	
parestezii) fără dureri sau pierderea	
funcției	
Gradul 1 cu dureri sau gradul 2	Scăderea dozei de bortezomib la 1,0 mg/m ²
(simptome moderate; limitarea	sau
activităților cotidiene (AC)	Schimbarea ritmului de administrare a
instrumentale**))	bortezomib la 1,3 mg/m ² o dată pe
	săptămână
Gradul 2 cu dureri sau gradul 3	Întreruperea tratamentului cu bortezomib până la
(simptome severe; limitarea AC de	remiterea

Severitatea neuropatiei	Modificarea dozei
autoîngrijire***)	simptomelor de toxicitate. Când efectele toxice
	s-au remis, se
	reinițiază tratamentul cu bortezomib, se
	scade doza la 0,7 mg/m ² o dată pe
	săptămână
Gradul 4 (consecințe cu risc letal; se	Se întrerupe tratamentul cu bortezomib
recomandă intervenție imediată) și/sau	
neuropatie vegetativă severă	

Pe baza modificărilor dozelor în studiile de fază II și III la pacienți cu mielom multiplu și a experienței după punerea pe piață. Clasificare pe baza Criteriilor Comune de Toxicitate ale NCI, CTCAE v 4.0.

Asocierea terapeutică cu doxorubicina lipozomală pegilată

Bortezomib Hospira se administrează prin injectare intravenoasă sau subcutanată în doza recomandată de 1,3 mg/m² suprafață corporală, de două ori pe săptămână, timp de două săptămâni în zilele 1, 4, 8 și 11, ca parte a unui ciclu de tratament cu durata de 21 de zile. Această perioadă de 3 săptămâni este

considerată un ciclu de tratament. Intervalul de timp dintre dozele consecutive de bortezomib trebuie să fie de minim 72 de ore.

Doxorubicina lipozomală pegilată se administrează în doză de 30 mg/m² în ziua 4 a ciclului de tratament cu bortezomib, prin perfuzie intravenoasă cu durata de 1 oră, administrată după injectarea bortezomib.

Pot fi administrate până la 8 cicluri din acest tratament asociat, atâta timp cât pacienții nu au prezentat progresia bolii și tolerează tratamentul. Pacienții care au obținut un răspuns complet pot continua tratamentul pentru cel puțin 2 cicluri după prima dovadă a răspunsului complet, chiar dacă aceasta înseamnă tratament pentru mai mult de 8 cicluri. De asemenea, pot continua atâta timp cât tratamentul este tolerat și continuă să răspundă la acesta, pacienții ai căror valori de paraproteină continuă să scadă după 8 cicluri.

Pentru informații suplimentare despre doxorubicina lipozomală pegilată, consultați Rezumatul caracteristicilor produsului pentru aceasta.

Asocierea terapeutică cu dexametazonă

Bortezomib Hospira se administrează prin injectare intravenoasă sau subcutanată în doza recomandată de 1,3 mg/m² suprafață corporală, de două ori pe săptămână, timp de două săptămâni în zilele 1, 4, 8 și 11, ca parte a unui ciclu de tratament cu durata de 21 de zile. Această perioadă de 3 săptămâni este considerată un ciclu de tratament. Intervalul de timp dintre dozele consecutive de Bortezomib Hospira trebuie să fie de minim 72 de ore.

Dexametazona se administrează oral în doză de 20 mg în zilele 1, 2, 4, 5, 8, 9, 11 și 12 din ciclul de tratament cu Bortezomib Hospira.

La pacienții care obțin un răspuns sau boala se stabilizează după 4 cicluri cu acest tratament asociat se poate continua administrarea aceleiași asocieri pentru maxim 4 cicluri suplimentare. Pentru informații suplimentare despre dexametazonă, consultați Rezumatul caracteristicilor produsului pentru aceasta.

^{**} AC instrumentale: se referă la gătit, mersul la cumpărături după alimente sau haine, folosirea telefonului, gestionarea banilor, etc;

AC de autoîngrijire: se referă la spălat, îmbrăcat și dezbrăcat, hrănire, folosirea toaletei, administrarea medicamentelor, fără a fi imobilizat la pat.

Ajustarea dozei în asocierea terapeutică la pacienți cu mielom multiplu progresiv

Pentru ajustarea dozei de Bortezomib Hospira în asocierea terapeutică urmați ghidurile de modificare a dozei descrise mai sus în cazul monoterapiei.

<u>Doze la pacienții cu mielom multiplu netratați anterior care nu sunt eligibili pentru transplant de celule stem hematopoietice</u>

Asocierea terapeutică cu melfalan și prednison

Bortezomib Hospira se administrate pe cale orală, după cum este prezentat în Tabelul 2. O perioadă de 6 săptămâni este considerată a fi un ciclu de tratament. În cadrul Ciclurilor 1-4, Bortezomib Hospira este administrat de două ori pe săptămână în zilele 1, 4, 8, 11, 22, 25, 29 şi 32. În cadrul Ciclurilor 5-9, Bortezomib Hospira este administrat o dată pe săptămână în zilele 1, 8, 22 şi 29. Intervalul de timp dintre dozele consecutive de Bortezomib Hospira trebuie să fie de minim 72 de ore.

Melfalan și prednison trebuie administrate oral în zilele 1, 2, 3 și 4 din prima săptămână a fiecărui ciclu de tratament cu Bortezomib Hospira.

Se administrează nouă cicluri ale acestei asocieri terapeutice.

Tabelul 2: Doze recomandate pentru Bortezomib Hospira, când este utilizat în asociere cu melfalan și prednisone

		Borte	zomib	Hospi	ra de d	ouă ori	pe săptăr	nână (Ci	clurile	1-4)		
Săptămâna			1			2	3	4			5	6
В	Ziu			Ziu	Ziu	Ziu	Perioa	Ziu a	Ziu a	Ziu a	Ziu a	Perioad
(1.3 mg/m^2)	a 1			a 4	a 8	a 11	dă de	22	25	29	32	ă de
, - ,							pauză					pauză
M	Ziu	Ziu	Ziu	Ziu			Perioa					Perioad
(9 mg/m^2)	a 1	a 2	a 3	a 4			dă de					ă de
P							pauză					pauză
(60 mg/m^2)							1					•
		Bo	rtezom	nib Hos	pira o	dată pe	săptămâ	nă (Ciclu	ırile 5-9)		
Săptămâna			1			2	3		4		5	6
В	Ziu				Ziu a	8	Perioa	7	Ziu a 22		Ziu a	Perioad
(1.3 mg/m^2)	a 1						dă de				29	ă de
, ,							pauză					pauză
M	Ziu	Ziu	Ziu	Ziu	-		Perioa					Perioad
(9 mg/m^2)	a 1	a 2	a 3	a 4			dă de					ă de
P							pauză					pauză
(60 mg/m^2)												_

 $B = Bortezomib\ Hospira\ ;\ M = melfalan,\ P = prednison$

Ajustările dozei în timpul tratamentului și reinițierea tratamentului pentru terapia asociată cu melfalan și prednison.

Înainte de începerea unui nou ciclu de tratament:

- Numărul de trombocite trebuie să fie \geq 70 x 10⁹/l și numărul absolut de neutrofile trebuie să fie \geq 1,0 x 10⁹/l
- Efectele toxice altele decât cele hematologice trebuie să se remită până la Gradul 1 sau valoarea inițială

Tabelul 3: Modificări ale dozei în timpul ciclurilor ulterioare ale terapiei cu Bortezomib Hospira în asociere cu melfalan și prednison

Toxicitate	Modificarea dozei sau întreruperea tratamentului
Toxicitate hematologică în timpul unui ciclu Dacă în ciclul anterior se observă neutropenie sau trombocitopenie prelungită de Grad 4 sau trombocitopenie cu hemoragie	În următorul ciclu trebuie avută în vedere scăderea dozei de melfalan cu 25%.
• Dacă numărul de trombocite $\leq 30 \times 10^9 / 1$ sau NAN $\leq 0.75 \times 10^9 / 1$ într-o zi în care se administrează Bortezomib Hospira (alta decât ziua 1)	Terapia cu Bortezomib Hospira trebuie întreruptă
• Dacă nu sunt administrate mai multe doze de Bortezomib Hospira dintr-un ciclu (≥ 3 doze în timpul administrării de două ori pe săptămână sau ≥ 2 doze în timpul administrării o dată pe săptămână)	Doza de Bortezomib Hospira trebuie scăzută cu un nivel (de la 1,3 mg/m² la 1 mg/m², sau de la 1 mg/m² la 0,7 mg/m²)
Toxicitate alta decât cea hematologică de Gradul ≥ 3	Tratamentul cu Bortezomib Hospira trebuie întrerupt până când simptomele toxicității s-au remis la Gradul 1 sau valoarea inițială. Apoi, Bortezomib Hospira poate fi reinițiat cu o scădere de un nivel a dozei (de la 1,3 mg/m² la 1 mg/m², sau de la 1 mg/m² la 0,7 mg/m²). Pentru durere neuropatică și/sau neuropatie periferică asociate cu Bortezomib Hospira, se menține și/sau se modifică Bortezomib Hospira după cum este prezentat în Tabelul 1.

Pentru informații suplimentare privind melfalan și prednison, citiți Rezumatul caracteristicilor produsului pentru aceste medicamente.

<u>Doze la pacienții cu mielom multiplu netratați anterior care sunt eligibili pentru transplant de</u> celule stem hematopoietice (terapie de inducție)

Asocierea terapeutică cu dexametazonă

Bortezomib Hospira se administrează prin injectare intravenoasă sau subcutanată în doza recomandată de 1,3 mg/m² suprafață corporală, de două ori pe săptămână, timp de două săptămâni în zilele 1, 4, 8 și 11, ca parte a unui ciclu de tratament cu durata de 21 de zile. Această perioadă de 3 săptămâni este considerată un ciclu de tratament. Între administrarea dozelor consecutive de Bortezomib Hospira trebuie păstrat un interval de timp de cel puțin 72 ore.

Dexametazona se administrează pe cale orală în doză de 40 mg în zilele 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10 şi 11 ale ciclului de tratament cu Bortezomib Hospira.

Se administrează patru cicluri ale acestei asocieri terapeutice.

Asocierea terapeutică cu dexametazonă și talidomidă

Bortezomib Hospira se administrează prin injectare intravenoasă sau subcutanată în doza recomandată de 1,3 mg/m² suprafață corporală, de două ori pe săptămână, timp de două săptămâni în zilele 1, 4, 8 și 11, ca parte a unui ciclu de tratament cu durata de 28 de zile. Această perioadă de 4 săptămâni este considerată un ciclu de tratament. Între administrarea dozelor consecutive de Bortezomib Hospira trebuie păstrat un interval de timp de cel puțin 72 ore.

Dexametazona se administrează pe cale orală în doză de 40 mg în zilele 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10 şi 11 ale ciclului de tratament cu Bortezomib Hospira.

Talidomida se administrează pe cale orală în doză de 50 mg zilnic în zilele 1-14 și, dacă este tolerată, doza este crescută ulterior la 100 mg în zilele 15-28 și apoi, poate fi crescută la 200 mg zilnic, începând cu ciclul 2 (a se vedea Tabelul 4).

Se administrează patru cicluri ale acestei asocieri terapeutice. Se recomandă administrarea a 2 cicluri suplimentare la pacienții care au cel puțin un răspuns parțial.

Tabelul 4: Doze pentru asocierea terapeutică cu Bortezomib Hospira la pacienții cu mielom multiplu netratați anterior care sunt eligibili pentru transplant de celule stem hematopoietice

B+ Dx		Ciclurile 1 până la 4					
	Săptămâna	1	2		3		
	$B(1,3 \text{ mg/m}^2)$	Ziua 1, 4	Ziua 8, 11	Perioadă de pau	ză		
	Dx 40 mg	Ziua 1,2, 3, 4	Ziua 8, 9, 10, 11				
B+Dx+T			Ciclul 1				
	Săptămâna	1	2	3	4		
	$B(1,3 \text{ mg/m}^2)$	Ziua 1, 4	Ziua 8, 11	Perioadă de	Perioadă de		
				pauză	pauză		
	T 50 mg	Zilnic	Zilnic	-	-		
	T 100 mg ^a	-	-	Zilnic	Zilnic		
	Dx 40 mg	Ziua 1,2, 3, 4	Ziua 8, 9, 10, 11	-	-		
			Ciclurile 2 până la 4	b			
	$B (1,3 \text{ mg/m}^2)$	Ziua 1, 4	Ziua 8, 11	Perioadă de	Perioadă de		
				pauză	pauză		
	T 200 mg ^a	Zilnic	Zilnic	Zilnic	Zilnic		
	Dx 40 mg	Ziua 1,2, 3, 4	Ziua 8, 9, 10, 11	-	-		

B=Bortezomib Hospira; Dx=dexametazonă; T=talidomidă

Ajustarea dozei la pacienții care sunt eligibili pentru transplant

Pentru ajustările dozei de Bortezomib Hospira trebuie urmat ghidul pentru modificarile dozelor descrise la monoterapie.

În plus, când Bortezomib Hospira se administrează în asociere cu alte medicamente chimioterapice, trebuie avută în vedere scăderea corespunzătoare a dozei acestora, în cazul apariției toxicităților, în conformitate cu recomandările din Rezumatul caracteristicilor produsului.

Doze la pacienți cu limfom cu celule de mantă (LCM) netratați anterior

Asocierea terapeutică cu rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednison (BR-CAP)

Bortezomib Hospira se administrează prin injecție intravenoasă sau subcutanată la doza recomandată de 1,3 mg/m² suprafață corporală, de două ori pe săptămână, timp de două săptămâni, în zilele 1, 4, 8,

Doza de talidomidă este crescută la 100 mg din săptămâna 3 a ciclului 1 doar dacă este tolerată doza de 50 mg și la 200 mg din ciclul 2 în cazul în care doza de 100 mg este tolerată.

Pacienților care obțin cel puțin un răspuns parțial după 4 cicluri li se pot administra până la 6 cicluri

și 11, urmată de o perioadă de pauză de 10 zile în zilele 12-21. Această perioadă de 3 săptămâni este considerată un ciclu de tratament. Se recomandă administrarea a șase cicluri de Bortezomib Hospira, deși în cazul pacienților care înregistrează răspuns pentru prima dată în ciclul 6, se pot administra încă două cicluri suplimentare de Bortezomib Hospira. Trebuie să treacă cel puțin 72 de ore între dozele consecutive de Bortezomib Hospira.

Următoarele medicamente se administrează în ziua 1 a fiecărui ciclu de tratament cu Bortezomib Hospira cu durata de 3 săptămâni, prin perfuzie intravenoasă: rituximab la doza de 375 mg/m², ciclofosfamidă la doza de 750 mg/m² și doxorubicină la doza de 50 mg/m².

Prednison se administrează oral la doza de 100 mg/m² în zilele 1, 2, 3, 4 și 5 a fiecărui ciclu de tratament cu Bortezomib Hospira.

Ajustări ale dozei în timpul tratamentului administrat pacienților cu limfom cu celule de mantă netratați anterior

Înainte de inițierea unui nou ciclu de tratament:

- Numărul de trombocite trebuie să fie ≥ 100.000 celule/ μL , iar numărul absolut de neutrofile (ANC) trebuie să fie ≥ 1.500 celule/ μL
- Numărul de trombocite trebuie să fie ≥ 75.000 celule/μL la pacienții cu infiltrații la nivelul măduvei osoase sau cu sechestrare splenică
- Hemoglobina $\geq 8 \text{ g/dL}$
- Toxicitățile non-hematologice trebuie să se fi remis la gradul 1 sau la nivelul inițial.

Tratamentul cu Bortezomib Hospira trebuie întrerupt la apariția oricăror toxicități non-hematologice ≥ grad 3 asociate tratamentului cu Bortezomib Hospira (cu excepția neuropatiei) sau a toxicităților hematologice ≥ grad 3 (vezi și pct. 4.4). Pentru ajustarea dozei vezi Tabelul 5 de mai jos.

În cazul toxicităților hematologice se pot administra factori de stimulare a coloniilor de granulocite, conform practicii standard locale. Trebuie avută în vedere administrarea profilactică a factorilor de stimulare a coloniilor de granulocyte în cazul întârzierilor repetate în administrarea ciclului de tratament. Trebuie avută în vedere transfuzia de trombocite pentru tratamentul trombocitopeniei în cazurile în care este clinic indicată.

Tabelul 5: Ajustări ale dozei în timpul tratamentului la pacienți cu limfom cu celule de mantă netratat anterior

Toxicitate	Modificarea sau amânarea dozei
Toxicitate hematologică	
• Neutropenie ≥ grad 3 însoţită de febră, neutropenie de grad 4 ce durează peste 7 zile, număr de trombocite < 10000 celule/μL	Terapia cu Bortezomib Hospira trebuie amânată timp de până la 2 săptămâni până când pacientul are ANC ≥ 750 celule/μL și un număr de trombocite ≥ 25000 celule/μL. • Dacă, după amânarea tratamentului cu Bortezomib Hospira toxicitatea nu se remite, așa cum este definit mai sus, atunci tratamentul cu Bortezomib Hospira trebuie întrerupt. • Dacă toxicitatea se remite, adică pacientul are ANC ≥ 750 celule/μL și număr de trombocite ≥ 25000 celule/μL, Bortezomib Hospira se poate reiniția la o doză scăzută cu o treaptă (de la 1,3 mg/m² la 1 mg/m², sau de la 1 mg/m² la 0,7 mg/m²).
 Dacă numărul de trombocite 25000 celule/μL sau ANC < 750 celule/μL în ziua de administrare a Bortezomib Hospira (în afară de Ziua 1 a fiecărui ciclu) 	Terapia cu Bortezomib Hospira trebuie amânată
Toxicități non-hematologice de grad ≥ 3 considerate ca fiind asociate cu Bortezomib Hospira	Terapia cu Bortezomib Hospira trebuie amânată până la remisiunea simptomelor de toxicitate la gradul 2 sau mai bine. Apoi, Bortezomib Hospira se poate reiniția la o doză scăzută cu o treaptă (de la 1,3 mg/m² la 1 mg/m², sau de la 1 mg/m² la 0,7 mg/m²). În cazul durerii neuropate și/sau neuropatiei periferice asociate terapiei cu Bortezomib Hospira, aceasta trebuie amânată și/sau modificată după cum este prezentat în Tabelul 1.

În plus, dacă Bortezomib Hospira se administrează în asociere cu alte medicamente chimioterapice, trebuie avută în vedere scăderea corespunzătoare a dozei acestor medicamente în cazul apariției toxicităților, conform recomandărilor din Rezumatul caracteristicilor produsului al respectivelor medicamente.

Grupe speciale de pacienți

Pacienți vârstnici

Nu există dovezi care să sugereze că sunt necesare ajustări ale dozelor la pacienții cu vârsta peste 65 de ani cu mielom multiplu sau cu limfom cu celule de mantă.

Nu există studii privind utilizarea Bortezomib Hospira la pacienții vârstnici cu mielom multiplu netratați anterior care sunt eligibili pentru chimioterapie în doze mari asociată cu transplant de celule stem hematopoietice. Prin urmare, la această categorie de pacienți nu se pot face recomandări privind doza.

Într-un studiu, la pacienții netratați anterior pentru limfom cu celule de mantă, 42,9% și 10,4% dintre pacienții expuși la Bortezomib Hospira au avut vârste cuprinse între 65 și 74 ani și respectiv vârste ≥

75 de ani. La pacienții cu vârsta ≥ 75 ani, ambele regimuri, BR-CAP, precum și R-CHOP, au fost mai puțin tolerate (vezi pct 4.8).

Insuficiență hepatică

Pacienții cu insuficiență hepatică ușoară nu necesită ajustarea dozei și trebuie tratați cu doza recomandată. La pacienții cu insuficiență hepatică moderată sau severă la care trebuie inițiat tratamentul cu Bortezomib Hospira cu o doză scăzută de 0,7 mg/m² per administrare în cursul primului ciclu de tratament, poate fi luată în considerare creșterea ulterioară a dozei la 1,0 mg/m² sau scăderea ulterioară a dozei la 0,5 mg/m², în funcție de tolerabilitatea pacientului (vezi tabelul 6 și pct. 4.4 și 5.2).

Tabelul 6: Modificarea dozei inițiale recomandate de Bortezomib Hospira la pacienții cu insuficiență hepatica

Gradul insuficienței hepatice*	Valorile bilirubinemiei	Valorile serice ale TGO (AST)	Modificarea dozei inițiale
I Iggară	≤ 1,0 x LSVN	> LSVN	Niciuna
Uşoară	> 1,0 x -1,5x LSVN	Oricare	Niciuna
Moderată	> 1,5 x -3x LSVN	Oricare	Se reduce doza de Bortezomib Hospira
Severă	> 3 x LSVN	Oricare	la 0,7 mg/m² în primul ciclu de tratament. Se va lua în considerare creșterea dozei la 1,0 mg/m² sau scăderea ulterioară a dozei la 0,5 mg/m² în următoarele cicluri terapeutice, în funcție de tolerabilitatea pacientului.

Abrevieri: TGO = transaminaza glutamil oxalacetică serică;

Insuficiență renală

La pacienții cu insuficiență renală ușoară până la moderată (Clearance-ul creatininei [Cl _{Cr}] > 20ml/min și 1,73 m²) farmacocinetica Bortezomib Hospiraului nu este influențată; prin urmare, la acești pacienți nu este necesară modificarea dozei. Nu se cunoaște dacă farmacocinetica Bortezomib Hospira este influențată la pacienții cu insuficiență renală severă care nu efectuează ședințe de dializă (Cl _{Cr}<20ml/min și 1,73 m²). Deoarece dializa poate scădea concentrația plasmatică de bortezomib, Bortezomib Hospira trebuie administrat după dializă (vezi pct. 5.2).

Copii și adolescenți

Siguranța și eficacitatea Bortezomib Hospira nu au fost stabilite la copii și adolescenți cu vârsta sub 18 ani (vezi pct. 5.1 și 5.2). Nu sunt disponibile date.

Mod de administrare

Bortezomib Hospira este destinat pentru administrare intravenoasă sau subcutanată.

Nu trebuie folosite alte căi de administrare pentru Bortezomib Hospira. Administrarea intratecală a condus la deces.

AST = aspartat aminotransferaza; LSVN = limita superioară a valorilor normale

^{*} Pe baza clasificării Grupului de Lucru privind Disfuncția de Organ din cadrul NCI pentru încadrarea tipului de insuficiență hepatică (ușoară, moderată, severă).

Injecție intravenoasă

Bortezomib Hospira soluție reconstituită se administrează sub formă de injecție intravenoasă în bolus, timp de 3-5 secunde, printr-un cateter intravenos plasat periferic sau central, urmată de spălare cu o soluție injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%). Intervalul de timp dintre dozele consecutive de Bortezomib Hospira trebuie să fie de minim 72 de ore.

Injecție subcutanată

Bortezomib Hospira soluție reconstituită se administrează subcutanat în coapse (dreaptă sau stângă) sau în abdomen (partea dreaptă sau partea stângă). Soluția trebuie injectată subcutanat, într-un unghi de 45-90°. Locurile de injectare trebuie schimbate pentru injectări succesive.

Dacă în timpul injectării subcutanate de Bortezomib Hospira apar reacții locale la nivelul locului de injectare, fie se poate administra subcutanat o soluție cu o concentrație mai mică de Bortezomib Hospira (Bortezomib Hospira se reconstituie cu 1 mg/ml în loc de 2,5 mg/ml) sau se recomandă trecerea la injectare intravenoasă.

Atunci când Bortezomib Hospira se administrează în asociere cu alte medicamente, consultați Rezumatul caracteristicilor produsului al respectivelor medicamente pentru instrucțiuni de administrare.

Pentru instrucțiuni privind reconstituirea medicamentului înainte de administrare, vezi pct. 6.6.

4.3 Contraindicații

Hipersensibilitate la substanța activă, bor sau la oricare dintre excipienții enumerați la pct. 6.1.

Infiltrat pulmonar acut difuz și pericardită.

Atunci când Bortezomib Hospira se administrează în asociere cu alt medicament, vă rugăm să consultați Rezumatul caracteristicilor produsului pentru aceste medicamente pentru contraindicații suplimentare.

4.4 Atenționări și precauții speciale pentru utilizare

Atunci când Bortezomib Hospira se administrează în asociere cu alte medicamente, trebuie consultat Rezumatul caracteristicilor produsului pentru aceste medicamente, înainte de inițierea tratamentului cu Bortezomib Hospira. Atunci când se utilizează talidomida, este necesară o atenție deosebită în vederea depistării sarcinii și a necesității prevenirii acesteia (vezi pct. 4.6).

Administrare intratecală

Au existat cazuri de deces ca urmare a administrării intratecale inadecvate de Bortezomib Hospira. Bortezomib Hospira se administrează pe cale intravenoasă sau subcutanată. Bortezomib Hospira nu trebuie administrat pe cale intratecală.

Toxicitate gastro-intestinală

Efectele toxice gastro-intestinale, incluzând greață, diaree, vărsături și constipație sunt foarte frecvente în timpul tratamentului cu Bortezomib Hospira. Au fost raportate mai puțin frecvent cazuri de ileus (vezi pct. 4.8). De aceea pacienții cu constipație trebuie atent monitorizați.

Toxicitate hematologică

Tratamentul cu Bortezomib Hospira se asociază foarte frecvent cu efecte toxice hematologice (trombocitopenie, neutropenie și anemie). În studiile desfășurate la pacienți cu mielom multiplu

recidivant care au fost tratați cu Bortezomib Hospira și la pacienții cu LCM netratați anterior cărora li s-a administrat Bortezomib Hospira în asociere cu rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednisone (BR-CAP), unul din cele mai frecvente efecte toxice hematologice a fost trombocitopenia tranzitorie. Valoarea trombocitelor era cea mai scăzută în Ziua 11 a fiecărui ciclu de tratament cu Bortezomib Hospira și de obicei revenea la valorile inițiale până la ciclul următor. Nu s-a evidențiat trombocitopenie cumulativă. Valoarea medie a numărului minim de trombocite determinat a fost de aproximativ 40% din valoarea inițială în studiile cu monoterapie în mielomul multiplu și de 50% în studiul pentru LCM. La pacienții cu mielom în stadiu avansat severitatea trombocitopeniei s-a corelat cu numărul de trombocite anterior tratamentului: la pacienții cu număr inițial de trombocite <75000/μl, 90% din 21 pacienți au prezentat în timpul studiului număr de trombocite ≤25000/μl, numai 14% cu <10000/μl; spre deosebire, la pacienții cu un număr inițial de trombocite ≤25000/μl, numai 14% din 309 pacienți au prezentat în timpul studiului un număr de trombocite ≤25000/μl.

La pacienții cu LCM (studiul LYM-3002), s-a observat o frecvență crescută (56,7% comparativ cu 5,8%) de apariție a trombocitopeniei de grad ≥ 3 la grupul de tratament cu Bortezomib Hospira (BR-CAP) comparativ cu grupul de tratament fără Bortezomib Hospira (rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină, vincristină și prednison [R-CHOP]). Cele două grupuri de tratament au fost similare în ceea ce privește incidența globală a evenimentelor hemoragice de toate gradele (6,3% în grupul de tratament BR-CAP și 5,0% în grupul R-CHOP) precum și a evenimentelor hemoragice de grad 3 și superior (BR-CAP: 4 pacienți [1,7%]; R-CHOP: 3 pacienți [1,2%]). În grupul de tratament cu BR-CAP, 22,5% dintre pacienți au primit transfuzii cu trombocite comparativ cu 2,9% din pacienții din grupul de tratament cu R-CHOP.

Hemoragiile gastrointestinale și intracerebrale au fost raportate în asociere cu terapia cu Bortezomib Hospira. Prin urmare, numărul de trombocite trebuie monitorizat înainte de administrarea fiecărei doze de Bortezomib Hospira. Tratamentul cu Bortezomib Hospira trebuie întrerupt în cazul în care numărul de trombocite este <25000/µl sau în cazul asocierii cu melfalan și prednison, dacă numărul de trombocite este ≤30000/µl (vezi pct. 4.2). Beneficiul potențial al tratamentului trebuie evaluat atent comparativ cu riscurile, în special în cazul trombocitopeniei moderate până la severă și a factorilor de risc pentru hemoragie.

Hemoleucograma completă (HLG) inclusiv numărătoarea elementelor figurate, incluzând numărătoarea trombocitelor, trebuie monitorizată frecvent în timpul tratamentului cu Bortezomib Hospira. Transfuzia de trombocite trebuie avută în vedere atunci când este clinic indicată (vezi pct. 4.2)

La pacienții cu LCM, s-a observat neutropenie tranzitorie reversibilă între ciclurile de tratament, fără dovezi de neutropenie cumulativă. Valoarea neutrofilelor era cea mai scăzută în Ziua 11 a fiecărui ciclu de tratament cu Bortezomib Hospira și de obicei revenea la valorile inițiale până la ciclul următor. În studiul LYM-3002, s-au administrat factori de stimulare a coloniilor la 78% dintre pacienții din brațul de tratament cu BR-CAP și la 61% dintre pacienții din brațul de tratament cu R-CHOP. Deoarece pacienții cu neutropenie prezintă un risc crescut de infecții, aceștia trebuie monitorizați pentru apariția semnelor și simptomelor de infecție și trebuie tratați cu promptitudine. În cazul toxicităților hematologice se pot administra factori de stimulare a coloniilor de granulocite, conform practicii locale standard. Trebuie avută în vedere administrarea profilactică a factorilor de stimulare a coloniilor de granulocite în cazul întârzierilor repetate în administrarea ciclului de tratament (vezi pct.4.2).

Reactivarea virusului Herpes zoster

Profilaxia antivirală este recomandată la pacienții tratați cu Bortezomib Hospira.

Într-un studiu clinic de fază III efectuat la pacienți cu mielom multiplu netratat anterior, incidența globală a reactivării virusului herpes zoster a fost mai frecventă la pacienții tratațicu bortezomib +melfalan+prednison comparativ cu melfalan+prednison (14% comparativ cu 4%).

La pacienții cu LCM (studiul LYM-3002), incidența infecțiilor cu virusul herpes zoster a fost de 6,7%

în brațul de tratament cu BR-CAP și de 1,2% în brațul de tratament cu R-CHOP (vezi pct. 4.8).

Reactivarea și infecția cu virusul hepatitei B (VHB)

În cazurile când rituximab este utilizat în asociere cu Bortezomib Hospira, înainte de iniţierea tratamentului trebuie să se efectueze întotdeauna screening-ul pentru VHB la pacienţii cu risc de infecţie cu VHB. Purtătorii de hepatita B şi pacienţii cu antecedente de hepatită B trebuie monitorizaţi cu atenţie pentru apariţia semnelor clinice şi de laborator de infecţie activă cu VHB în timpul şi după terapia de asociere cu rituximab şi Bortezomib Hospira. Trebuie avută în vedere profilaxia antivirală. Consultaţi Rezumatul caracteristicilor produsului pentru informaţii suplimentare.

Leucoencefalopatie multifocală progresivă (LMP)

Au fost raportate la pacienții în tratament cu Bortezomib Hospira, cazuri foarte rare de cauză necunoscută de infecție cu virus John Cunningham (JC), determinând LMP și deces. Pacienților diagnosticați cu LMP li s-a administrat anterior sau concomitent tratament imunosupresor. Cele mai multe cazuri de LMP au fost diagnosticate nu mai târziu de 12 luni de la administrarea primei doze de Bortezomib Hospira. Pacienții trebuie monitorizați la intervale regulate de timp pentru orice simptome sau semne neurologice noi sau agravate care ar putea sugera LMP ca parte a diagnosticului diferențial al problemelor de la nivel SNC. Dacă se suspectează un diagnostic de LMP, pacienții trebuie să se adreseze unui specialist în LMP și trebuie inițiate măsuri corespunzătoare de diagnostic pentru LMP. Se întrerupe tratamentul cu Bortezomib Hospira în cazul în care LMP este diagnosticat.

Neuropatie periferică

Tratamentul cu Bortezomib Hospira se asociază foarte frecvent cu neuropatie periferică predominant senzorială. Cu toate acestea, s-au raportat cazuri de neuropatie motorie severă cu sau fără neuropatie periferică senzorială. Incidența neuropatiei periferice crește la începutul tratamentului și s-a observat că este maximă în timpul ciclului 5 de tratament.

Se recomandă monitorizarea atentă a pacienților pentru simptome de neuropatie cum sunt senzație de arsură, hipoestezie, hipoestezie, parestezie, disconfort, durere neuropatică sau senzație de slăbiciune.

În cadrul studiului de fază III care a comparat Bortezomib Hospira administrat intravenos și administrat subcutanat, incidența evenimentelor de neuropatie periferică de grad ≥2 a fost de 24% pentru grupul la care tratamentul s-a administrat prin injecție subcutanată și de 41% pentru grupul la care tratamentul s- a administrat prin injecție intravenoasă (p=0,0124). Neuropatia periferică de grad ≥3 a apărut la 6% dintre pacienții din grupul de tratament cu administrare subcutanată în comparație cu 16% în grupul de tratament cu administrare intravenoasă (p=0,0264). Incidența neuropatiei periferice de toate gradele în cazul administrării intravenoase de Bortezomib Hospira a fost mai redusă în studiile anterioare cu Bortezomib Hospira administrat intravenos în comparație cu studiul MMY – 3021.

Pacienții la care apare sau se agravează neuropatia periferică, trebuie supuși unei evaluări neurologice și pot necesita o ajustarea a dozei, a schemei de tratament sau a căii de administrare la cea subcutanată (vezi pct. 4.2). Neuropatia a fost tratată cu terapie de susținere și alte terapii.

La pacienții cărora li se administrează Bortezomib Hospira în asociere cu medicamente cunoscute ca fiind asociate cu neuropatia (de exemplu talidomidă) trebuie avută în vedere monitorizarea precoce și regulată a simptomelor de neuropatie cauzată de tratament, împreună cu o evaluare neurologică și trebuie luată în considerare o scăderea corespunzătoare a dozei sau întreruperea permanentă a tratamentului.

În anumite cazuri există și o componentă de neuropatie vegetativă cu reacții adverse cum sunt hipotensiunea arterială ortostatică și constipația severă cu ileus, în plus față de neuropatia periferică. Informațiile despre neuropatia vegetativă și rolul acesteia la aceste reacții adverse sunt limitate.

Crize convulsive

La pacienții fără antecedente de crize convulsive sau epilepsie s-au raportat mai puțin frecvent crizele convulsive. Când se tratează pacienți cu orice factori de risc pentru crize convulsive, sunt necesare precauții speciale.

Hipotensiune arterială

Tratamentul cu bortezomib se asociază frecvent cu hipotensiune arterială ortostatică. Majoritatea reacțiilor adverse sunt ușoare până la moderate și apar în timpul tratamentului. La pacienții la care a apărut e hipotensiune arterială ortostatică în timpul tratamentului cu bortezomib (injectare intravenoasă) nu s-a evidențiat existența hipotensiunii arteriale ortostatice anterior tratamentului cu bortezomib. La majoritatea pacientilor a fost necesar un tratament pentru hipotensiunea arterială ortostatică. O mică parte dintre pacienții cu hipotensiune arterială ortostatică au prezentat episoade de sincopă. Hipotensiunea arterială ortostatică/posturală nu a avut o legătură strânsă cu administrarea in bolus a medicamentului bortezomib. Nu se cunoaște mecanismul acestui eveniment, deși o componentă poate fi datorată neuropatiei vegetative. Neuropatia vegetativă poate avea legătură cu bortezomib sau bortezomib poate agrava o afecțiune preexistentă, cum este neuropatia diabetică sau amiloidă. Se recomandă prudentă la pacientii cu antecedente de sincopă si la care se administrează medicamente cunoscute ca fiind asociate cu hipotensiunea arterială; sau la pacienții deshidratați din cauza diareii sau a vărsăturilor recurente. Tratamentul hipotensiunii arteriale ortostatice/posturale poate include ajustarea dozelor de antihipertensive, rehidratarea sau administrarea de mineralocorticoizi și/sau de simpatomimetice. Pacienții trebuie instruiți să se adreseze medicului dacă apar simptome de amețeală, confuzie sau leșin.

Sindrom de encefalopatie posterioară reversibilă (SEPR)

Au fost raportate cazuri de SEPR la pacienții cărora li s-a administrat Bortezomib Hospira. SEPR este o boală neurologică rară, cu evoluție rapidă, deseori reversibilă, care se manifestă prin crize convulsive, hipertensiune arterială, cefalee, letargie, confuzie, cecitate și alte tulburări neurologice și oculare. Imagistica cerebrală, de preferință imagistică prin rezonanță magnetică (IRM), este utilizată pentru a confirma diagnosticul. La pacienții care dezvoltă SEPR, tratamentul cu Bortezomib Hospira trebuie întrerupt.

Insuficiență cardiacă

În timpul tratamentului cu bortezomib s-au raportat dezvoltarea în mod acut sau agravarea insuficienței cardiace congestive și/sau apariția scăderii fracției de ejecție a ventriculului stâng. Retenția lichidiană poate fi un factor predispozant pentru semnele și simptomele de insuficiență cardiacă. Pacienții cu factori de risc pentru cardiopatie sau cardiopatie prezentă trebuie monitorizați atent.

Electrocardiograma

În studii clinice s-au observat cazuri izolate de prelungire a intervalului QT, fără a fi stabilită cauza.

Tulburări pulmonare

La pacienții tratați cu Bortezomib Hospira s-au raportat rar boli pulmonare infiltrative difuze acute de etiologie necunoscută precum pneumonie, pneumonie interstițială, infiltrat pulmonar și sindrom de detresă respiratorie acută (SDRA) (vezi pct. 4.8). Unele dintre aceste evenimente au fost letale. Se recomandă efectuarea unei radiografii toracice înainte de inițierea tratamentului pentru a servi ca referință pentru eventuale modificări pulmonare post tratament.

În eventualitatea unor simptome pulmonare noi sau agravate (de exemplu tuse, dispnee) trebuie evaluat prompt diagnosticul și pacienții trebuie tratați corespunzător. Înainte de a continua terapia cu

Bortezomib Hospira trebuie luat în considerare raportul risc/beneficiu.

Într-un studiu clinic, doi pacienți (din doi) la care s-au administrat doze mari de citarabină (2 g/m² pe zi) în perfuzie continuă timp de 24 ore, în asociere cu daunorubicină și Bortezomib Hospira, pentru leucemie mieloidă acută recidivantă, au decedat prin SDRA la scurt timp de la debutul tratamentului, și studiul a fost încheiat. De aceea, acest regim specific, cu administrare concomitentă de citarabină în doze mari (2 g/m² pe zi) prin perfuzie continuă pe durata a 24 de ore, nu este recomandat.

Insuficiență renală

Complicațiile renale sunt frecvente la pacienții cu mielom multiplu. Pacienții cu insuficiență renală trebuie monitorizați atent (vezi pct. 4.2 și 5.2).

Insuficientă hepatică

Bortezomib este metabolizat de enzimele hepatice. Expunerea la bortezomid este crescută la pacienții cu insuficiență hepatică moderată sau severă; acești pacienți trebuie tratați cu doze scăzute de Bortezomib Hospira și monitorizați atent pentru toxicitate (vezi pct. 4.2 și 5.2).

Reacții hepatice

S-au raportat cazuri rare de insuficiență hepatică la pacienții tratați cu Bortezomib Hospira și cărora li s-au administrat concomitent medicamente și care aveau afecțiuni grave asociate. Alte reacții hepatice raportate includ creșteri ale enzimelor hepatice, hiperbilirubinemie și hepatită. Aceste modificări pot fi reversibile după întreruperea tratamentului cu bortezomib (vezi pct. 4.8).

Sindromul de liză tumorală

Deoarece bortezomib este o substanță citotoxică, poate distruge rapid celulele maligne plasmatice și celulele LCM și pot să apară complicațiile sindromului de liză tumorală. Pacienții cu impregnare neoplazică mare, anterior tratamentului sunt expuși riscului de sindrom de liză tumorală. Acești pacienți trebuie monitorizați atent și trebuie luate precauțiile adecvate.

Administrarea concomitentă de medicamente

Pacienții trebuie să fie monitorizați atent când li se administrează Bortezomib Hospira în asociere cu inhibitori puternici ai CYP3A4. Se recomandă prudență când Bortezomib Hospiraul se administrează în asociere cu substraturi ale enzimelor CYP3A4 sau CYP2C19 (vezi pct. 4.5).

La pacienții la care se administrează oral medicamente hipoglicemiante este necesară confirmarea unei funcții hepatice normale și trebuie manifestată prudență (vezi pct. 4.5).

Reacții potential mediate prin complexe imune

S-au raportat, mai puţin frecvent, reacţii potenţiale mediate prin complexe imune, cum ar fi reacţii de tip boala serului, poliartrită cu erupţii cutanate tranzitorii şi glomerulonefrită proliferativă. Dacă apar reacţii grave, tratamentul cu Bortezomib Hospira trebuie întrerupt.

4.5 Interacțiuni cu alte medicamente și alte forme de interacțiune

Studiile *in vitro* demonstrează că bortezomib este un inhibitor slab al izoenzimelor 1A2, 2C9, 2C19, 2D6 și 3A4 ale citocromului P450 (CYP). Având ca argument contribuția limitată (7%) a CYP2D6 la metabolizarea bortezomib, nu se așteaptă ca fenotipul metabolizatorului slab al CYP2D6 să afecteze distribuția generală a bortezomib.

Un studiu de interacțiune medicamentoasă, de evaluare a efectului ketoconazolului, un inhibitor potent al CYP3A4 asupra farmacocineticii bortezomib (administrat intravenos), a arătat o creștere medie a

ASC pentru bortezomib de 35% (IÎ_{90%} [1,032 la 1,772], bazat pe datele de la 12 pacienți. De aceea, pacienții trebuie să fie atent monitorizați atunci când li se administrează bortezomib concomitent cu inhibitori potenți ai CYP3A4 (de exemplu ketoconazol, ritonavir).

Într-un studiu de interacțiune medicamentoasă, de evaluare a efectului omeprazolului, un inhibitor potent al CYP2C19 asupra farmacocineticii bortezomib (administrat intravenos), nu s-a evidențiat un efect semnificativ asupra farmacocineticii bortezomib, bazat pe datele obținute de la 17 pacienți.

Într-un studiu de interacțiune medicamentoasă, de evaluare a efectului rifampicinei, un inductor potent al CYP3A4 asupra farmacocineticii bortezomib (administrat intravenos), a arătat o medie a ASC pentru bortezomib de 45%, bazat pe datele obținute de la 6 pacienți. De aceea, nu se recomandă utilizarea concomitentă a bortezomib cu inductori potenți de CYP3A4 (de exemplu rifampicină, carbamazepină, fenitoină, fenobarbital și sunătoare), din moment ce eficacitatea poate fi scăzută.

În acelaşi studiu de interacțiune medicamentoasă, de evaluare a efectului dexametazonei, un inductor mai slab al CYP3A4 asupra farmacocineticii bortezomib (administrat intravenos), nu s-a evidențiat niciun efect semnificativ asupra farmacocineticii bortezomib, bazat pe datele obținute de la 7 pacienți.

Un studiu de interacțiune medicamentoasă efectuat pentru evaluarea efectului combinației melfalanprednison asupra farmacocineticii bortezomib (administrat intravenos) a demonstrat o creștere a ASC medie a bortezomib de 17%, pe baza datelor obținute de la 21 pacienți. Aceasta nu este considerată relevantă din punct de vedere clinic.

În timpul studiilor clinice, la pacienții diabetici tratați cu medicamente antidiabetice orale s-au raportat mai puțin frecvent și frecvent hipoglicemie și hiperglicemie. Pacienții tratați cu antidiabetice orale și la care se administrează Bortezomib Hospira pot necesita monitorizarea atentă a glicemiei și ajustarea dozei de antidiabetice orale.

4.6 Fertilitatea, sarcina și alăptarea

Contracepția la barbati și femei

În timpul tratamentului și trei luni după tratament, pacienții bărbați și femei cu potențial fertil trebuie să utilizeze măsuri contraceptive eficiente.

Sarcina

Nu sunt disponibile date clinice privind expunerea la bortezomib în timpul sarcinii. Potențialul teratogen al bortezomib nu a fost complet studiat.

În studiile preclinice, la cele mai mari doze tolerate de femelele gestante bortezomib nu a prezentat efecte asupra dezvoltării embrionului /fetusului la șobolan și iepure. Nu s-au efectuat studii la animale pentru a determina efectele Bortezomib Hospira asupra nașterii și a dezvoltării postnatale (vezi pct. 5.3). Bortezomib Hospira nu trebuie administrat în timpul sarcinii, decât dacă starea clinică a femeii necesită tratament cu Bortezomib Hospira.

Dacă Bortezomib Hospira se utilizează în timpul sarcinii sau dacă pacienta devine gravidă în timpul tratamentului cu acest medicament, pacienta trebuie informată despre riscurile potențiale pentru făt.

Talidomida este o substanță activă cu efect teratogen cunoscut la om, care produce malformații congenitale care pun în pericol viața. Talidomida este contraindicată în timpul sarcinii și la femeile aflate la vârsta fertilă, cu excepția cazurilor în care sunt îndeplinite criteriile din programul de prevenire a sarcinii. Pacienții la care se administrează Bortezomib Hospira în asociere cu talidomida trebuie să participe la programul de prevenire a sarcinii în timpul utilizării talidomidei. Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați Rezumatul caracteristicilor produsului pentru talidomidă.

<u>Alăptarea</u>

La om, nu se cunoaște dacă bortezomib se elimină în laptele matern. Din cauza potențialului medicamentului Bortezomib Hospira de a determina reacții adverse grave la sugarii alăptați, alăptarea trebuie întreruptă pe perioada tratamentului cu Bortezomib Hospira.

Fertilitatea

Nu a fost studiată fertilitatea la utilizarea Bortezomib Hospira (vezi pct. 5.3).

4.7 Efecte asupra capacității de a conduce vehicule și de a folosi utilaje

Bortezomib Hospira poate avea influență moderată asupra capacității de a conduce vehicule și de a folosi utilaje. Bortezomib Hospira poate fi asociat foarte frecvent cu oboseală, frecvent cu amețeli, mai puțin frecvent cu sincopă și frecvent cu hipotensiune arterială ortostatică/posturală sau cu vedere încețoșată. În consecință, pacienții trebuie să fie prudenți când conduc vehicule sau folosesc utilaje și trebuie sfătuiți să nu conducă vehicule sau să folosească utilaje dacă prezintă aceste simptome (vezi pct. 4.8).

4.8 Reacții adverse

Rezumatul profilului de siguranță

Reacțiile adverse grave mai puțin frecvente raportate în timpul tratamentului cu bortezomib includ insuficiența cardiacă, sindromul de liză tumorală, hipertensiunea pulmonară, sindromul de encefalopatie posterioară reversibilă, afecțiunile pulmonare infiltrative difuze acute și, rar, neuropatia vegetativă.

Cele mai frecvente reacții adverse raportate în timpul tratamentului cu bortezomib sunt greața, diareea, constipația, vărsăturile, fatigabilitatea, febra, trombocitopenia, anemia, neutropenia, neuropatia periferică (inclusiv senzorială), cefaleea, parestezia, scăderea apetitului alimentar, dispneea, erupția cutanată tranzitorie, herpesul zoster și mialgia.

Rezumatul tabular al reacțiilor adverse

Mielom multiplu

Reacțiile adverse menționate în Tabelul 7 au fost considerate de către investigatori a avea cel puțin o relație cauzală, posibilă sau probabilă cu bortezomib. Aceste reacții adverse au la bază un set integrat de date ce provin de la 5 476 pacienți, dintre care 3 996 pacienți au fost tratați cu bortezomib în doză de 1,3 mg/m² și au fost incluși în Tabelul 7.

La nivel global, bortezomib a fost administrat la 3 974 de pacienți pentru tratamentul mielomului multiplu.

Reacțiile adverse sunt prezentate mai jos fiind clasificate pe aparate, sisteme și organe și în funcție de frecvență. Frecvențele sunt definite ca: foarte frecvente ($\geq 1/10$); frecvente ($\geq 1/100$, <1/10); mai puțin frecvente ($\geq 1/1000$, <1/100); rare ($\geq 1/1000$, <1/100); foarte rare (<1/10000), cu frecvență necunoscută (care nu poate fi estimată din datele disponibile).

În cadrul fiecărei grupe de frecvență reacțiile adverse sunt prezentate în ordinea descrescătoare a gravității. Tabelul 7 a fost generat utilizând versiunea 14.1 MedDRA.

Reacțiile adverse apărute ulterior punerii pe piață și care nu au fost observate în studiile clinice sunt, de asemenea, incluse.

Tabelul 7: Reacții adverse la pacienții cu mielom multiplu tratați cu Bortezomib în studii clinice și toate reacțiile adverse apărute după punerea pe piață, indiferent de indicație#

Clasificarea pe	Frecvența	Reacția adversă
aparate,		
sisteme și		
organe		
Infecții și infestări	Frecvente	Herpes zoster (inclusiv difuz și oftalmic), pneumonie*, Herpes simplex*, infecție fungică*
	Mai puţin frecvente	Infecție*, infecții bacteriene*, infecții virale*, sepsis (inclusiv șoc septic)*, bronhopneumonie, infecție cu virusul herpetic*,
	necvenie	meningoencefalită herpetică [#] , bacteremie (inclusiv stafilococică), hordeolum, gripă, celulită, infecții asociate dispozitivului, infecții cutanate*, infecție auriculară*, infecție stafilococică*, infecție dentară*
	Rare	Meningită (inclusiv bacteriană), infecție cu virus Epstein-Barr, herpes genital, amigdalită, mastoidită, sindrom de oboseală postvirală
Tumori benigne, maligne și nespecificate (incluzând chisturi și polipi)	Rare	Afecțiune neoplazică malignă, leucemie plasmocitară, carcinom renocelular, formațiune tumorală, micoză fungică, tumori benigne*
Tulburări	Foarte frecvente	Trombocitopenie*, neutropenie*, anemie*
hematologice și	Frecvente	Leucopenie*, limfopenie*
limfatice	Mai puţin frecvente	Pancitopenie*, neutropenie febrilă, coagulopatie*, leucocitoză*, limfadenopatie, anemie hemolitică [#]
	Rare	Coagulare intravasculară diseminată, trombocitoză*, sindrom de hipervâscozitate, tulburări trombocitare nespecificate, microangiopatie trombotică (inc purpură trombocitopenică) [#] , tulburări hematologice nespecificate, diateză hemoragică, infiltrat limfocitar
Tulburări ale sistemului	Mai puţin frecvente	angioedem [#] , hipersensibilitate*
imunitar	Rare	Șoc anafilactic, amiloidoză, reacții potențial mediate prin complexe imune de tip III
Tulburări endocrine	Mai puţin frecvente	Sindrom Cushing*, hipertiroidism*, secreție inadecvată de hormon antidiuretic
	Rare	Hipotiroidism
Tulburări	Foarte frecvente	Scăderea apetitului alimentar
metabolice și de nutriție	Frecvente	Deshidratare, hipokaliemie*, hiponatremie*, glicemie anormală*, hipocalcemie*, anomalii enzimatice*
de nautție	Mai puţin frecvente	Sindrom de liză tumorală, dezvoltare insuficientă*, hipocalcemie*, hipomagnezemie*, hipofosfatemie*, hiperkaliemie*, hipercalcemie*, hipernatremie*, anomalii ale acidului uric*, diabet zaharat*,retenție de lichide
	Rare	Hipermagnezemie*, acidoză, dezechilibru electrolitic*, hipervolemie, hipocloremie*, hipovolemie, hipercloremie*, hiperfosfatemie*, tulburări metabolice, deficit al complexului de vitamine B, deficit de vitamină B 12, gută, creșterea apetitului alimentar, intoleranță la alcool etilic
Tulburări psihice	Frecvente	Modificări și tulburări ale dispoziției*, tulburare de anxietate*, tulburări de somn și dereglări ale somnului*

	Mai puţin	Tulburări mentale*, halucinații*, tulburare psihotică*,
	frecvente	confuzie*, neliniște
	Rare	Ideație suicidară*, tulburare de adaptare, delir, scăderea libidoului
Tulburări ale sistemului nervos	Foarte frecvente	Neuropatii*, neuropatie senzitivă periferică, disestezie*, nevralgii*
	Frecvente	Neuropatie motorie*, pierderea cunoștinței (inclusiv sincopă), amețeli*, disgeuzie*, letargie, cefalee*
	Mai puţin frecvente	Tremor, neuropatie senzitivo-motorie periferică, diskinezie*, tulburări de echilibru şi coordonare cerebeloase*, pierderea memoriei (excepție demența)*, encefalopatie*, sindrom de encefalopatie posterioară reversibilă [#] , neurotoxicitate, convulsii*, nevralgie post herpetică, tulburări de vorbire*, sindromul picioarelor neliniştite, migrenă, lombosciatică, tulburări de atenție, anomalii ale reflexelor*, parosmie
	Rare	Hemoragie cerebrală*, hemoragie intracraniană (inclusiv subarahnoidiană)*, edem cerebral, atac ischemic tranzitoriu, comă, dezechilibru al sistemului nervos vegetativ, neuropatie vegetativă, paralizie de nervi cranieni*, paralizie*, pareză*, presincopă, sindrom de trunchi cerebral, tulburare cerebrovasculară, leziune a rădăcinii nervoase, hiperactivitate psihomotorie, compresie medulară, tulburări cognitive nespecificate, disfuncții motorii, tulburări ale sistemului nervos nespecificate, radiculită, salivare, hipotonie, sindrom Guillain-Barré*, polineuropatie demielinizantă*
Tulburări oculare	Frecvente	Tumefacții oculare*, tulburări de vedere*, conjunctivită*
Security	Mai puţin frecvente	Hemoragii oculare*, infecții palpebrale*, șalazion*, blefarită*, inflamații oculare*, diplopie, xeroftalmie*, iritații oculare*, dureri oculare, creșterea secreției lacrimale, secreții oculare
	Rare	Leziuni ale corneei*, exoftalmie, retinită, scotom, tulburări oculare (inclusiv palpebrale) nespecificate, dacrioadenită dobândită, fotofobie, fotopsie, neuropatie optică, diferite grade ale scăderii acuității vizuale (mergând până la cecitate)*
Tulburări acustice și	Frecvente	Vertij*
vestibulare	Mai puţin frecvente	Disacuzie (inclusiv tinitus)*, deficit de auz (până la și inclusiv surditate), disconfort la nivelul urechii*
	Rare	Hemoragii auriculare, neuronită vestibulară, tulburări acustice nespecificate*
Tulburări cardiace	Mai puţin frecvente	Tamponadă cardiacă [#] , stop cardiopulmonar*, fibrilație cardiacă (inclusiv atrială), insuficiență cardiacă (inclusiv insuficiență cardiacă ventriculară stângă și dreaptă)*, aritmii*, tahicardie*, palpitații, angină pectorală, pericardită (inclusiv efuzie pericardică)*, cardiomiopatie*, disfuncții ventriculare*, bradicardie
	Rare	Flutter atrial, infarct miocardic*, bloc atrioventricular*, afecțiuni cardiovasculare (inclusiv șoc cardiogen), torsada vârfurilor, angină instabilă, boli valvulare cardiace*, insuficiență coronariană, stop sinusal.

Tulburări	Frecvente	Hipotensiune arterială*, hipotensiune arterială ortostatică,
vasculare		hipertensiune arterială*
	Mai puţin	Accident vascular cerebral [#] , tromboză venoasă profundă*,
	frecvente	hemoragii, tromboflebită (inclusiv superficială), colaps
		circulator (inclusiv șoc hipovolemic), flebită, hiperemie
		facială*, hematoame (inclusiv perirenale)*, insuficiența
		circulațieie periferice*, vasculită, hiperemie (inclusiv oculară)*
	Rare	Embolie periferică, limfedem, paloare, eritromelalgie,
	rare	vasodilatație, modificări de culoare la nivelul venelor,
		insuficiență venoasă
Tulburări	Frecvente	Dispnee*, epistaxis, infecții ale căilor respiratorii
respiratorii,		superioare/inferioare*, tuse*
toracice și	Mai puţin	Embolie pulmonară, efuziuni pleurale, edem pulmonar
mediastinale	frecvente	(inclusiv acut), hemoragie pulmonară alveolară [#] , bronhospasm, boală pulmonară obstructivă cronică*, hipoxemie*, congestie a căilor respiratorii*, hipoxie,
		pleurezie*, sughiţ, rinoree, disfonie, wheezing
	Rare	Insuficiență respiratorie, sindrom de detresă respiratorie acută,
		apnee, pneumotorax, atelectazie, hipertensiune pulmonară,
		hemoptizie, hiperventilație, ortopnee, pneumonită, alcaloză
		respiratorie, tahipnee, fibroză pulmonară, afecțiuni bronșice*,
		hipocapnie*, boală pulmonară interstițială, infiltrație pulmonară, constricție la nivelul gâtului, senzație de uscăciune a gâtului,
		secreții crescute ale căilor respiratorii superioare, iritație a
		gâtului, sindromul tusigen al căilor respiratorii superioare
Tulburări	Foarte frecvente	Simptome precum greață și vărsături*, diaree*, constipație
gastro- intestinale	Frecvente	Hemoragii gastro-intestinale (inclusiv ale mucoaselor)*,
		dispepsie, stomatită*, distensie abdominală, dureri
		orofaringiene*, dureri abdominale (inclusiv dureri
		gastrointestinale și splenice)*,afecțiuni ale cavității bucale*,
	1	flatulență
	Mai puţin	Pancreatită (inclusiv cronică)*, hematemeză, inflamația
	frecvente	buzelor*, obstrucție gastrointestinală (inclusiv ileus)*, disconfort abdominal, ulcerații bucale*, enterită*, gastrită*,
		hemoragii gingivale, boală de reflux gastro-esofagian*, colită
		(inclusiv colită cu clostridium difficile)*, colită ischemică [#] ,
		inflamaţie gastro-intestinală*, disfagii, sindrom de colon
		iritabil, tulburări gastro-intestinale nespecificate, limbă
		încărcată, tulburări de motilitate gastro-intestinală*, tulburări
		ale glandelor salivare*,
	Rare	Pancreatită acută, peritonită*, edem lingual*, ascită, esofagită,
		cheilită, incontinență fecală, atonia sfincterului anal, fecalom,
		ulcerație și perforație gastrointestială*, hipertrofie gingivală,
		megacolon, secreții rectale, pustule orofaringiene*, dureri la
		nivelul buzelor, periodontită, fisuri anale, tulburări ale
		tranzitului intestinal, proctalgie, fecale anormale
Tulburări	Frecvente	Valori anormale ale enzimelor hepatice*
hepatobiliare		
patomare	Mai puţin frecvente	Hepatotoxicitate (inclusiv afecțiuni hepatice), hepatită*, colestază
	II CC VCIIIC	POTOSIAZA

	Rare	Insuficiență hepatică, hepatomegalie, sindrom Budd-Chiari, hepatită cu <i>Citomegalovirus</i> , hemoragie hepatică, colelitiază
Afecțiuni	Frecvente	Erupții cutanate tranzitorii*, prurit*, eritem, xerodermie
cutanate și ale țesutului subcutanat	Mai puţin frecvente	Eritem polimorf, urticarie, dermatoză acută neutrofilică febrilă, erupție cutanată toxică, necroliză epidermică toxică [#] , sindrom Stevens-Johnson [#] , dermatită*, afecțiuni ale părului*, peteşii, echimoze, leziuni cutanate, purpură, formațiune tumorală cutanată*, psoriazis, hiperhidroză, transpirații nocturne, ulcer de decubit [#] , acnee*, pustule*, tulburări de pigmentare*
	Rare	Reacție cutanată, infiltrație limfocitară Jessner, sindrom de eritrodisestezie palmo-plantară, hemoragii subcutanate, livedo reticularis, indurații cutanate, vezicule, reacții de fotosensibilizare, seboree, transpirații reci, afecțiuni cutanate nespecificate, eritroză, ulcer cutanat, boli ale unghiilor
Tulburări musculo-	Foarte frecvente	Dureri musculo-scheletice*
scheletice și ale țesutului	Frecvente	Spasme musculare*, dureri la nivelul extremităților, slăbiciune musculară
conjunctiv	Mai puţin	Crampe musculare, tumefierea articulațiilor, artrită*,
	frecvente Rare	rigiditatea articulațiilor, miopatie*, senzație de greutate Rabdomioliză, sindromul articulației temporomandibulare, fistule, efuziune articulară, dureri la nivelul maxilarului, tulburări osoase, infecții și inflamații la nivelul țesutului musculoscheletic și conjunctiv*, chist sinovial
Tulburări	Frecvente	Insuficiență renală*
renale și ale căilor urinare	Mai puţin frecvente	Insuficiență renală acută, insuficiență renală cronică*, infecții ale căilor urinare*, semne și simptome ale căilor urinare*, hematurie*, retenție de urină, tulburări de micțiune*, proteinurie, azotemie, oligurie*, polakiurie
	Rare	Iritația vezicii urinare
Tulburări ale aparatului	Mai puţin frecvente	Hemoragii vaginale, dureri genitale*, disfuncții erectile
genital și sânului	Rare	Afecțiuni testiculare*, prostatită, tulburări ale sânului la femei, sensibilitate epididimală, epididimită, dureri pelvine, ulcerații vulvare
Afecțiuni congenitale, familiale și genetice	Rare	Aplazie, malformații gastrointestinale, ihtioză
Tulburări generale și la	Foarte frecvente	Febră*, fatigabilitate, astenie
nivelul locului de administrare	Frecvente	Edeme (inclusiv periferice), frisoane, dureri*, stare generală de rău*

	Mai puţin frecvente	Deteriorare generală a sănătății fizice*, edem facial*, reacție la locul injectării*, afecțiuni ale mucoaselor*, dureri toracice, tulburări de mers, sindrom pseudogripal, extravazare*, complicații asociate cateterului*, modificări ale senzației de sete*, disconfort toracic, senzație de modificare a temperaturii corporale, dureri la locul injectării*
	Rare	Deces (inclusiv subit), insuficiență multiorgan, hemoragii la locul injectării*, hernie (inclusiv hiatală)*, tulburări de vindecare*, inflamație, flebită la locul administrării*, sensibilitate, ulcerații, iritabilitate, dureri toracice altele decît cele de origine cardiacă, dureri în zona cateterului, senzație de corp străin
Investigații	Frecvente	Scădere ponderală
diagnostice	Mai puţin frecvente	Hiperbilirubinemie*, valori anormale ale proteinelor*, creștere ponderală, rezultate anormale la analizele de sânge*, proteina C-reactivă crescută
	Rare	Valori anormale ale presiunilor gazelor sanguine*, anomalii pe electrocardiogramă (inclusiv prelungire a intervalului QT)*, valori anormale ale ratei normalizate internaționale*, scădere a pH-ului gastric, creștere a agregării plachetare, valori crescute ale concentrației plasmatice a troponinei I, modificări ale testelor de identificare virală și ale serologieie*, valori anormale ale testelor de laborator ale urinei*
Leziuni, intoxicații și	Mai puţin frecvente	Căderi, contuzii
complicații legate de procedurile utilizate	Rare	Reacție la transfuzie, fracturi*, rigiditate*, leziuni faciale, leziuni ale articulațiilor*, arsuri, plăgi lacerate, dureri cauzate de procedurile utilizate, leziuni cauzate de radiație*
Proceduri medicale și chirurgicale	Rare	Activarea macrofagelor

Indică termenii unde este inclus mai mult de un termen preferat MedRA

Limfom cu celule de mantă (LCM)

Profilul de siguranță al bortezomib la 240 pacienți tratați cu bortezomib la doza recomandată de 1,3 mg/m² în asociere cu rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednison (BR-CAP) comparativ cu 242 pacienți tratați cu rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină, vincristină și prednison [R-CHOP] a fost relativ concordant cu cel observat la pacienții cu mielom multiplu, diferențele principale fiind descrise mai jos Reacțiile adverse la medicament identificate suplimentar în contextul utilizării terapiei de asociere (BR-CAP) au fost infecția cu virusul hepatitic B (< 1%) și ischemie miocardică (1,3%). Incidențele similare ale acestor evenimente în ambele brațe de tratament au indicat faptul că aceste reacții adverse la medicament nu se pot atribui doar tratamentului cu bortezomib. Diferențele importante între categoria de pacienți cu LCM comparativ cu pacienții din studiile cu mielom multiplu au fost o incidență crescută cu ≥ 5% a reacțiilor adverse hematologice (neutropenie, trombocitopenie, leucopenie, anemie, limfopenie), neuropatie senzitivă periferică, hipertensiune arterială, pirexie, pneumonie, stomatită, și afecțiuni ale părului.

În tabelul 8 de mai jos sunt prezentate reacțiile adverse identificate ca având o frecvență ≥ 1%, o frecvență similară sau mai mare în brațul de tratament cu BR-CAP și ca având o relație de cauzalitate cel puțin posibilă sau probabilă cu componentele brațului de tratament cu BR-CAP. Sunt de asemenea

reacții adverse raportate ulterior punerii pe piață, indiferent de indicație

incluse reacțiile adverse la medicament identificate în brațul de tratament cu BR-CAP care au fost considerate de către investigatori ca având cel puțin o relație de cauzalitate posibilă sau probabilă cu bortezomib, pe baza datelor anterioare din studiile pentru mielom multiplu.

Reacțiile adverse sunt enumerate mai jos pe aparate, sisteme și organe și în funcție de frecvență. Frecvențele sunt definite după cum urmează: foarte frecvente ($\geq 1/10$); frecvente ($\geq 1/100$ și < 1/10); mai puțin frecvente ($\geq 1/1,000$ și < 1/100); rare ($\geq 1/10,000$ și < 1/10,000); foarte rare (< 1/10,000), cu frecvență necunoscută (care nu poate fi estimată din datele disponibile). În cadrul fiecărei categorii de frecvență, reacțiile adverse sunt prezentate în ordine descrescătoare a gravității. Tabelul 8 a fost generat utilizând Versiunea 16 a MedDRA.

Tabelul 8: Reacții adverse la pacienții cu limfom cu celule de mantă tratați cu BR-CAP într-un studiu clinic

Reacție adversă Pneumonie* Sepsis (inclusiv șoc septic)*, herpes zoster (inclusiv diseminat
Sepsis (inclusiv șoc septic)*, herpes zoster (inclusiv diseminat
& oftalmic), infecție cu virusul herpes*, infecții bacteriene*,
infecții ale căilor respiratorii superioare / inferioare*, infecție
fungică*, herpes simplex*
Infecție cu virusul hepatitic B*, bronhopneumonie
Trombocitopenie*, neutropenie febrilă, neutropenie*,
leucopenie*, anemie*, limfopenie*
Pancitopenie*
•
Hipersensibilitate*
Reacție anafilactică
Scăderea apetitului alimentar
Hipopotasemie*, valori anormale ale glucozei sanguine*,
Hiponatremie*, diabet zaharat*, retenție de lichide
Sindrom de liză tumorală
Tulburări și dereglări ale somnului*
Neuropatie senzitivă periferică, disestezie*, nevralgii*
Neuropatii*, neuropatie motorie *, pierderea conștienței
(inclusiv sincopă), encefalopatie*, neuropatie periferică
senzitivo-motorie, amețeli*, disgeuzie*, neuropatie vegetativă
Dezechilibru al sistemului nervos vegetativ
Tulburări de vedere*
Disacuzii (inclusiv tinitus)*
Vertij*, tulburări de auz (până la și inclusiv surditate)
Fibrilație cardiacă (inclusiv atrială), aritmie*, insuficiență
cardiacă (inclusiv ventriculară stânga și dreapta)*, ischemie
miocardică, disfuncție ventriculară*
Tulburări cardiovasculare (inclusiv șoc cardiogen)
, <u>3</u>
Hipertensiune arterială*, hipotensiune arterială*, hipotensiune
arterială ortostatică

Tulburări	Frecvente	Dispnee*, tuse*, singultus
respiratorii,	Mai puţin	Sindrom de detresă respiratorie acută, embolism pulmonar,
toracice și	frecvente	pneumonită, hipertensiune pulmonară, edem pulmonar (inclusiv
mediastinale		acut)
Tulburări gastro-	Foarte	Simptome de greață și vărsături*, diaree*, stomatită*,
intestinale	frecvente	constipație
	Frecvente	Hemoragie gastro-intestinală (inclusiv la nivelul mucoaselor)*,
		distensie abdominală, dispepsie, durere orofaringiană*,
		gastrită*, ulcerații orale*, disconfort abdominal, disfagie,
		inflamație gastro-intestinală*, durere abdominală (inclusiv
		durere gastro-intestinală și splenică)*, afecțiuni ale cavității
		bucale*
	Mai puţin	Colită (inclusiv Clostridium difficile)*
	frecvente	
Tulburări	Frecvente	Hepatotoxicitate (inclusiv afecțiuni hepatice)
hepatobiliare	Mai puţin	Insuficiență hepatică
	frecvente	
Afecțiuni cutanate	Foarte	Afecțiuni ale părului*
și ale țesutului	frecvente	
subcutanat	Frecvente	Prurit*, dermatită*, erupții cutanate tranzitorii*
Tulburări	Frecvente	Spasme musculare*, dureri musculoscheletice*, dureri la
musculo-scheletice		nivelul extremităților
și ale țesutului		
conjunctiv		
Tulburări renale și	Frecvente	Infecții ale tractului urinar*
ale căilor urinare		
Tulburări generale	Foarte	Pirexie*, fatigabilitate, astenie
și la nivelul locului	frecvente	
de administrare	Frecvente	Edem (inclusiv periferic), frisoane, reacție la locul de injectare*,
		stare de rău*
Investigații	Frecvente	Hiperbilirubinemie*, valori anormale ale proteinelor*, scădere
diagnostice		ponderală, creștere ponderală

^{*} Grupează mai mult de un termen preferat MedDRA.

Descrierea anumitor reacții adverse

Reactivarea virusului Herpes zoster

Mielom multiplu

Profilaxia antivirală a fost administrată la 26% din pacienții grupului tratat cu B+M+P. Incidența reactivării virusului herpes zoster la pacienții din grupul tratat cu B+M+P a fost de 17% pentru pacienții cărora nu li s-a administrat profilaxie antivirală comparativ cu 3% pentru pacienții cărora li s-a administrat profilaxie antivirală.

Limfom cu celule de mantă

Profilaxia antivirală a fost administrată la 137 pacienți din 240 (57%) din brațul de tratament cu BR-CAP. Incidența herpes zoster în rândul pacienților din brațul de tratament cu BR-CAP a fost de 10,7% pentru pacienții cărora nu li s-a administrat profilaxia antivirală, comparativ cu 3,6% pentru pacienții cărora li s-a administrat profilaxia antivirală (vezi pct. 4.4).

Reactivarea și infecția cu virusul hepatitei B (VHB)

Limfom cu celule de mantă

Infecția cu VHB cu rezultate letale s-a produs la 0,8% (n=2) dintre pacienții din grupul de tratament fără bortezomib (rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină, vincristină, și prednison; R-CHOP) și la 0,4% (n=1) dintre pacienții care au fost tratați cu bortezomib în asociere cu rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină, și prednison (BR-CAP). Incidența globală a infecțiilor cu hepatita B a fost similară la pacienții tratați cu BR-CAP sau cu R-CHOP (0,8% comparativ cu 1,2% respectiv).

Neuropatia periferică în cazul terapiilor asociate

Mielom multiplu

În studiile în care bortezomib s-a administrat ca tratament de inducție în asociere cu dexametazonă (studiul IFM-2005-01) și cu dexametazonă- talidomidă (studiul MMY-3010), incidența neuropatiei periferice în cazul terapiilor asociate este prezentată în tabelul de mai jos:

Tabelul 9: Incidența neuropatiei periferice în timpul tratamentului de inducție în funcție de toxicitate și întreruperea tratamentului din cauza neuropatiei periferice

	<u>IFM-2005-01</u>		MMY-3010		
	VDDx (N=239)	BDx (N=239)	TDx (N=126)	BTDx (N=130)	
Incidenţa NP (%)					
NP de toate gradele	3	15	12	45	
$NP \ge \text{grad } 2$	1	10	2	31	
$NP \ge \text{grad } 3$	< 1	5	0	5	
Întreruperi din cauza NP (%)	< 1	2	1	5	

VDDx=vincristină, doxorubicină, dexametazonă; BzDx=bortezomib, dexametazonă; TDx=talidomidă, dexametazonă; BTDx=bortezomib, talidomidă, dexametazonă; NP=neuropatie periferică

Observație: Neuropatia periferică a inclus termenii preferați: neuropatie periferică, neuropatie periferică motorie, neuropatie periferică senzorială și polineuropatiile.

Limfom cu celule de mantă

În studiul LYM-3002 în care bortezomib s-a administrat cu rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednison (R-CAP) incidența neuropatiei periferice în cazul terapiilor asociate este prezentată în tabelul de mai jos:

Tabelul 10: Incidența neuropatiei periferice în studiul LYM-3002 în funcție de toxicitate și întreruperea tratamentului din cauza neuropatiei periferice

	BR-CAP (N=240)	R-CHOP (N=242)
Incidența NP (%)		
NP de toate gradele	30	29
$NP \ge grad 2$	18	9
$NP \ge grad 3$	8	4
Întreruperi din cauza NP (%)	2	< 1

BR-CAP=bortezomib, rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednison; R-CHOP= rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină, vincristină și prednison; NP= neuropatie periferică

Neuropatia periferică a inclus termenii preferați: neuropatie periferică senzorială, neuropatie periferică, neuropatie periferică motorie și neuropatie periferică senzitivo-motorie.

Pacienții vârstnici cu LCM

42,9% și 10,4% dintre pacienții din brațul BR-CAP cu vârsta cuprinsă între 65 și 74 ani și cu vârsta ≥ 75 de ani, respectiv. Deși la pacienții cu vârsta ≥ 75 ani, atât BR-CAP cât și R-CHOP au fost mai puțin

tolerate, rata de apariție a evenimentelor adverse grave în grupul BR-CAP a fost de 68%, comparativ cu 42% în grupul R-CHOP.

Diferențe semnificative în ceea ce privește profilul de siguranță al bortezomib în administrare subcutanată comparativ cu administrarea intravenoasă în monoterapie

În studiul de fază III, pacienții tratați cu bortezomib administrat subcutanat în comparație cu cei care au fost tratați prin administrare intravenoasă, au avut incidența generală a reacțiilor adverse legate de tratament cu toxicitate de grad 3 sau mai mare, mai redusă cu 13%, și o incidență cu 5% mai mică în cazul întreruperii tratamentului cu bortezomib. Incidența generală de apariție a diareii, durerilor gastrointestinale și abdominale, a afecțiunilor astenice, infecțiilor tractului respirator superior și a neuropatiilor periferice a fost mai redusă cu 12%-15% la grupul cu administrare subcutanată decât la grupul cu administrare intravenoasă. În plus, incidența neuropatiilor periferice de grad 3 sau mai mare a fost redusă cu 10 % și rata întreruperii tratamentului din cauza neuropatiilor periferice a fost redusă cu 8% la grupul cu administrare subcutanată în comparație cu grupul cu administrare intravenoasă.

Şase la sută dintre pacienți au avut o reacție adversă locală la administrarea subcutanată, de cele mai multe ori eritem. Aceste cazuri s-au rezolvat într-o perioadă cu o mediană de 6 zile, la doi pacienți fiind necesară modificarea dozei. Doi (1%) dintre pacienți au avut reacții adverse severe: 1 caz de prurit și 1 caz de eritem.

Incidența decesului în timpul tratamentului a fost de 5% în grupul de tratament cu administrare subcutanată și de 7% în grupul de tratament cu administrare intravenoasă. Incidența decesului determinat de "progresia bolii" a fost de 18% în grupul de tratament cu administrare subcutanată și de 9% în grupul de tratament cu administrare intravenoasă.

Repetarea tratamentului la pacienții cu mielom multiplu în faza de recădere

Într-un studiu efectuat la 130 pacienți cu mielom multiplu în faza de recădere la care s-a repetat tratamentul cu bortezomib, pacienți care au avut anterior un răspuns parțial la schema terapeutică care a conținut bortezomib, cele mai frecvente reacții adverse care au apărut la cel puțin 25% dintre pacienți au fost trombocitopenia (55%), neuropatia (40%), anemia (37%), diareea (35%) și constipația (28%). Au fost observate toate gradele de neuropatie periferică și respectiv, neuropatie periferică de grad ≥3 la 40% și, respectiv 8,5% dintre pacienți.

Raportarea reacțiilor adverse suspectate

Este importantă raportarea reacțiilor adverse suspectate după autorizarea medicamentului. Acest lucru permite monitorizarea continuă a raportului beneficiu/risc al medicamentului. Profesioniștii din domeniul sănătății sunt rugați să raporteze orice reacție adversă suspectată prin intermediul sistemului național de raportare, astfel cum este menționat în Anexa V.

4.9 Supradozaj

La pacienți, supradozajul cu doze mai mari de două ori decât dozele recomandate s-a asociat cu instalarea acută a hipotensiunii arteriale simptomatice și a trombocitopeniei cu evoluție letală. Pentru studiile farmacologice preclinice de siguranță cardiovasculară vezi pct. 5.3.

Nu se cunoaște un antidot specific pentru supradozajul cu bortezomib. În eventualitatea unui supradozaj, funcțiile vitale ale pacientului trebuie monitorizate și trebuie acordată asistență medicală adecvată de susținere a tensiunii arteriale (precum administrarea lichidiană, substanțe presoare și/sau medicamente inotrope) și a temperaturii corpului (vezi pct. 4.2 și 4.4).

5. PROPRIETĂTI FARMACOLOGICE

5.1 Proprietăți farmacodinamice

Grupa farmacoterapeutică: Antineoplazice, alte antineoplazice, codul ATC: L01XG01.

Mecanismul de acțiune

Bortezomib este un inhibitor proteozomal. Este special conceput să inhibe activitatea asemănătoare chemotripsinei a proteozomului 26S în celulele de mamifer. Proteozomul 26S este un complex proteic mare care degradează proteinele de care se leagă ubicuitina. Calea metabolică ubicuitin-proteozomală are un rol esențial în reglarea turnover-ului proteinelor specifice, menținând astfel homeostazia în interiorul celulelor. Inhibarea proteozomului 26S împiedică această proteoliză țintită și afectează multiplele cascade de semnale din interiorul celulei, având ca rezultat final apoptoza celulei neoplazice.

Bortezomib prezintă selectivitate mare pentru proteozom. La concentrații de 10 µM, bortezomib nu inhibă nici unul dintr-o mare varietate de receptori și proteaze cercetate și este de peste 1500 ori mai selectiv față de proteozom decât față de următoarea enzimă pe care o preferă. Cinetica inhibării proteozomale s-a evaluat *in vitro* și s-a evidențiat că bortezomib disociază de pe proteozom cu un timp de înjumătățire plasmatică de 20 minute, prin aceasta demonstrând că inhibarea proteozomală prin bortezomib este reversibilă.

Inhibarea proteozomală mediată prin bortezomib afectează celulele neoplazice în câteva moduri, incluzând, dar fără a se limita la, alterarea proteinelor de reglare, care controlează progresia ciclului celular și activarea factorului nuclear kappa B (NF-kB). Inhibarea proteozomului are ca rezultat oprirea ciclului celular și apoptoza. NF-kB este un factor de transcripție a cărui activare este necesară pentru multe aspecte ale genezei tumorale, inclusiv creșterea și supraviețuirea celulară, angiogeneza, interacțiunile celulă-celulă și metastazarea. În cadrul mielomului multiplu, bortezomib afectează capacitarea celulelor mielomatoase de a interacționa cu micromediul din măduva osoasă.

Cercetările experimentale au demonstrat că bortezomib este citotoxic pentru o varietate de tipuri de celule neoplazice și că celulele neoplazice sunt mult mai sensibile la efectele pro-apoptotice ale inhibării proteozomale decât celulele normale. Bortezomib determină scăderea creșterii tumorale in vivo la multe modele tumorale preclinice, inclusiv în mielomul multiplu.

Date rezultate din studii cu bortezomib efectuate *in vitro*, *ex-vivo* și la modele animale sugerează că acesta crește diferențierea și activitatea osteoblastelor și inhibă funcția osteoclastelor. Aceste efecte au fost observate la pacienți cu mielom multiplu diagnosticați cu o boală osteolitică în stadiu avansat și care au fost tratați cu bortezomib.

Eficacitatea clinică la pacienții cu mielom multiplu netratat anterior:

Un studiu (MMY-3002 VISTA) clinic prospectiv, de fază III, randomizat (1:1), internațional, deschis, care a inclus 682 pacienți cu mielom multiplu netratat anterior, a fost efectuat pentru a determina dacă bortezomib (1,3 mg/m² administrat intravenos) în asociere cu melfalan (9 mg/m²) și prednison (60 mg/m²) a determinat o îmbunătățire a timpului până la progresia bolii (TPP) comparativ cu melfalan (9 mg/m²) și prednison (60 mg/m²). Tratamentul a fost administrat în maxim 9 cicluri (aproximativ 54 săptămâni) și a fost întrerupt precoce datorită progresiei bolii sau a toxicității majore. Vârsta mediană a pacienților din studiu a fost de 71 de ani, 50% au fost de sex masculin, 88% au aparținut rasei albe, iar scorul median al statusului de performanță Karnofsky al pacienților a fost de 80. În 63%/25%/8% din cazuri pacienții aveau mielom multiplu IgG/IgA/cu lanț ușor, mediana hemoglobinei era de 105 g/l, iar numărul median de trombocite era de 221,5 x 10⁹ /l. Proporții similare de pacienți aveau clearance-ul creatininei ≤ 30 ml/min (3% în fiecare braț).

În momentul analizei interimare programate, criteriul final principal, timpul până la progresia bolii a fost îndeplinit și pacienților din grupul M+P li s-a propus tratament B+M+P. Perioada de urmărire mediană a fost de 16,3 luni. Actualizarea finală a ratei de supraviețuire a fost făcută cu o valoare

mediană a duratei de urmărire de 60,1 luni. S-a observat o îmbunătățire statistic semnificativă a ratei de supraviețuire în favoarea grupului tratat cu B+M+P (RR=0,695; p=0,00043), în pofida utilizării ulterioare a tratamentelor care au inclus scheme de administrare pe bază de bortezomib. Valoarea mediană a duratei de supraviețuire în grupul tratat cu B+M+P a fost de 56,4 luni, comparativ cu 43,1 luni în grupul tratat cu M+P. Rezultatele privind eficacitatea sunt prezentate în Tabelul 11:

Tabelul 11: Rezultatele eficacității după actualizarea finală a supraviețuirii în studiul VISTA

Criteriul final de eficacitate	B+M+P	M+P	
Circi ini iniai de circacitate	n=344	n=338	
Timp până la progresia bolii –			
Evenimente n (%)	101 (29)	152 (45)	
Mediană ^a (IÎ 95%)	20,7 luni	15,0 luni	
	(17,6, 24,7)	(14,1, 17,9)	
Rată de risc ^b (IÎ 95%)		42, 0,70)	
Valoare p ^c	0,00	00002	
Supraviețuire fără progresia bolii			
Evenimente n (%)	135 (39)	190 (56)	
Mediană ^a (IÎ 95%)	18,3 luni	14,0 luni	
	(16,6, 21,7)	(11,1, 15,0)	
Rată de risc ^b		61	
(IÎ 95%)	(0,49)	, 0,76)	
Valoare p ^c	0,00	0001	
Supravieţuirea generală*			
Evenimente (decese) n (%)	176 (51,2)	211 (62,4)	
Mediană	56,4 luni	43,1 luni	
(IÎ 95%)	(52,8, 60,9)	(35,3, 48,3)	
Rată de risc ^b	0,6	595	
(IÎ 95%)	(0,567,	, 0,852)	
Valoare p ^c	0,00	0043	
Rata de răspuns			
populație ^e n=668	n=337	n=331	
RCf n (%)	102 (30)	12 (4)	
RP ^f n (%)	136 (40)	103 (31)	
nRC n (%)	5 (1)	0	
$RC + RP^{f} n (\%)$	238 (71)	115 (35)	
Valoare p ^c	<10 ⁻¹⁰		
Scăderea proteinei plasmatice M	n=336	n=331	
populație ^g n=667			
>=90% n (%)	151 (45)	34 (10)	
Timpul până la primul răspuns RC + RP			
Mediană	1,4 luni	4,2 luni	
Durata mediană ^a a răspunsului			
RC^{f}	24,0 luni	12,8 luni	
$RC + RP^{f}$	19,9 luni	13,1 luni	
Timpul până la următorul tratament			
Evenimente n (%)	224 (65,1)	260 (76,9)	
Mediană ^a (IÎ 95%)	27,0 luni	19,2 luni	
	(24,7, 31,1)	(17,0, 21,0)	
Rată de risc ^b	0,5	557	
(IÎ 95%)	(0,462)	, 0,671)	
Valoare p ^c	< 0,000001		

- ^a Estimare Kaplan-Meier.
- Estimarea ratei de risc se bazează pe modelul CoX de risc proporțional, adaptat pentru factorii de stratificare; β microglobulină, albumină și regiune geografică. O rată de risc mai mică decât 1 indică un avantaj pentru VMP
- ^c Valoarea nominală a p calculată cu testul log-rank stratificat; adaptat pentru factorii de stratificare; β -microglobulină, albumină și regiune geografică
- Valoarea p pentru Rata de Răspuns (RC + RP) din testul chi-pătrat Cochran-Mantel-Haenszel ajustat pentru factori de stratificare
- Populația evaluabilă include pacienții care au avut boală măsurabilă în momentul inițial
- RC =Răspuns complet; RP=Răspuns parțial, Criteriu EBMT
- Toți pacienții randomizați cu mielom secretor
- * Rata de supraviețuire actualizată pe baza unei valori mediane a duratei de urmărire de 60,1 luni IÎ=Interval de încredere

Pacienți eligibili pentru transplant de celule stem

Două studii randomizate, deschise, multicentrice, de fază III (IFM-2005-01, MMY-3010) s-au desfășurat pentru a demonstra siguranța și eficacitatea bortezomib în asocieri duble și triple cu alte substanțe chimioterapice, ca terapie de inducție înaintea transplantului de celule stem, la pacienți cu mielom multiplu, netratați anterior.

În studiul IFM-2005-01 tratamentul cu bortezomib în asociere cu dexametazonă [BDx, n=240] a fost comparat cu tratamentul cu vincristină- doxorubicină-dexametazonă [VDDx, n=242]. La pacienții din grupul de tratament cu BDx s-au administrat patru cicluri de 21 de zile, fiecare constând din bortezomib (1,3 mg/m² administrat intravenos de două ori pe săptămână în zilele 1, 4, 8, și 11) și dexametazonă administrată pe cale orală (40 mg/zi în zilele 1 - 4 și zilele 9 - 12, în Ciclurile 1 și 2, și în zilele 1 - 4 în Ciclurile 3 și 4).

Transplantul autolog de celule stem s-a efectuat la 198 (82%) pacienți și la 208 (87%) din pacienții din grupurile de tratament cu VDDx și, respectiv BDx; la majoritatea pacienților s-a efectuat o singură procedură de transplant. Datele demografice ale pacienților și caracteristicile bolii la momentul inițial au fost similare la cele două grupe de tratament. Vârsta medie a pacienților din studiu a fost de 57 de ani, 55% dintre pacienți erau de sex masculin și 48% dintre pacienți au prezentat risc citogenetic mare. Durata mediană a tratamentului a fost de 13 săptămâni pentru grupul VDDx și de 11 săptămâni pentru grupul BDx. Numărul median de cicluri administrate ambelor grupuri a fost de 4 cicluri.

Criteriul final principal de eficacitate al studiului a fost rata de răspuns post-inducție (RC+nRC). O diferență a ratei de răspuns semnificativă statistic aRC+nRC s-a observat în favoarea grupului la care s-a administrat bortezomib în asociere cu dexametazonă. Alte criterii secundare de evaluare a eficacității au inclus ratele de răspuns post-transplant (RC+nRC, RC+nRC+RPFB+RP), supraviețuirea fără progresia bolii, supraviețuire generală. Rezultatele de eficacitate sunt prezentate în Tabelul 12.

Tabelul 12: Rezultatele de eficacitate din studiul IFM-2005-01

Criterii finale	BDx	VDDx	OR; IÎ 95%; Valoare P ^a
IFM-2005-01	N=240 (populația în intenție de tratament)	N=242 (populația în intenție de tratament)	
RR (Post-inducţie) *RC+nRC RC+nRC+RPFB+RP % (IÎ 95%)	14,6 (10,4, 19,7) 77,1 (71,2, 82,2)	6,2 (3,5, 10,0) 60,7 (54,3, 66,9)	2,58 (1,37, 4,85); 0,003 2,18 (1,46, 3,24); < 0,001
RR (Post-transplant) ^b RC+nRC RC+nRC+RPFB+RP % (IÎ 95%)	37,5 (31,4, 44,0) 79,6 (73,9, 84,5)	23,1 (18,0, 29,0) 74,4 (68,4, 79,8)	1,98 (1,33, 2,95); 0,001 1,34 (0,87, 2,05); 0,179

IÎ= interval de încredere; RC=răspuns complet; nRC=răspuns apropiat de răspunsul complet; RR=rată de răspuns; B=bortezomib; BDx=Bortezomib, dexametazonă; VDDx=vincristină, doxorubicină, dexametazonă; RPFB=răspuns

partial foarte bun; RP=răspuns partial, OR=risc relativ estimat;

În studiul MMY-3010 tratamentul de inducție cu bortezomib în asociere cu talidomidă și dexametazonă [BTDx, n=130] a fost comparat cu tratamentul cu talidomidă - dexametazonă [TDx, n=127]. La pacienții din grupul de tratament cu BTDx s-au administrat șase cicluri de 4 săptămâni, fiecare constând din bortezomib (1,3 mg/m² administrat de două ori pe săptămână în zilele 1, 4, 8, și 11, urmat de o perioadă de pauză de 17 zile începând din ziua 12 și până în ziua 28), dexametazonă (doză de 40 mg administrată pe cale orală în zilele 1 - 4 și zilele 8 - 11) și talidomidă (administrare pe cale orală în doză de 50 mg zilnic în zilele 1-14, apoi doza este crescută la 100 mg în zilele 15-28 și ulterior la 200 mg zilnic).

Transplantul autolog de celule stem s-a efectuat la 105 (81%) pacienți din grupul de tratament cu BTDx și la 78 (61%) pacienți din grupul de tratament cu TDx. Datele demografice ale pacienților și caracteristicile bolii la momentul inițial au fost similare la cele două grupuri de tratament. Vârsta mediană a pacienților din grupurile BTDx și, respectiv TDx a fost de 57 de ani respectiv 56 de ani, 99% respectiv 98% dintre pacienți au aparținut rasei albe și 58% respectiv 54% dintre pacienți au fost de sex masculin. În grupul de tratament BTDx, 12% dintre pacienți au fost clasificați ca având risc mare citogenetic comparativ cu 16% dintre pacienții din grupul de tratament TDx. Durata mediană a tratamentului a fost de 24,0 săptămâni și numărul de cicluri de tratament administrate a fost de 6,0, tratamentul a fost uniform în grupurile de tratament.

Criteriul final principal de eficacitate al studiului au fost ratele de răspuns post-inducţie și post-transplant (RC+nRC). A fost observată o diferență semnificativă statistic a RC+nRC în favoarea grupului la care s-a administrat bortezomib în asociere cu dexametazonă și talidomidă. Alte criterii secundare de evaluare a eficacității au inclus supraviețuirea fără progresia bolii și supraviețuirea generală. Rezultatele de eficacitate principale sunt prezentate în Tabelul 13.

Table 13:	Rezultatel	le de et	icacitate	din studiui	! <i>MMY-3010</i>

Criterii finale	BTDx	TDx	OR; 95% IÎ; P value ^a	
MMY-3010	N=130 (populația în	N=127 (populația în		
	intenție de	intenție de		
	tratament)	tratament)		
*RR (Post-inducție)				
RC+nRC	49,2 (40,4, 58,1)	17,3 (11,2, 25,0)	$4,63 (2,61, 8,22); < 0,001^{a}$	
RC+nRC +RP % (IÎ 95%)	84,6 (77,2, 90,3)	61,4 (52,4, 69,9)	$3,46 (1,90,6,27); < 0,001^{a}$	
*RR (Post-transplant)				
RC+nRC	55,4 (46,4, 64,1)	34,6 (26,4, 43,6)	2,34 (1,42, 3,87); 0,001 ^a	
RC+nRC +RP % (IÎ 95%))	77,7 (69,6, 84,5)	56,7 (47,6, 65,5)	$2,66(1,55,4,57); < 0,001^{a}$	

IÎ=interval de încredere; RC=răspuns complet; nRC=răspuns apropiat de răspunsul complet; RR=rată de răspuns; B=bortezomib; BTDx=bortezomib, talidomidă, dexametazonă; TDx=talidomidă, dexametazonă; RP=răspuns parțial, OR= risc relativ estimat;

Observație: o valoare a $\overrightarrow{OR} > 1$ indică un avantaj pentru terapia de inducție ce conține bortezomib.

Eficacitatea clinică în cazul mielomului multiplu refractar la tratament sau recidivant

Siguranța și eficacitatea bortezomib (administrat intravenos) s-au evaluat în 2 studii clinice cu doza recomandată de 1,3 mg/m²: un studiu de Fază III randomizat, studiu comparativ (APEX) cu dexametazonă (Dex), la 669 pacienți cu mielom multiplu refractar la tratament sau în faza de recădere,

^{*} Criteriul final principal

OR pentru ratele de răspuns pe baza estimărilor Mantel-Haenszel pentru riscul relativ estimat pentru tabele stratificate; valorile p după testul Cochran Mantel-Haenszel.

Se referă la rata răspunsului după al doilea transplant la pacienții la care s-a efectuat al doilea transplant (42/240 [18%] la pacienții din grupul BDx și 52/242 [21%] la pacienții din grupul VDDx).

Observație: o valoare a OR > 1 indică un avantaj pentru terapia de inducție ce conține bortezomib.

Criteriul final principal

OR pentru ratele de răspuns pe baza estimărilor Mantel-Haenszel pentru riscul relativ estimat pentru tabele stratificate; valorile p după testul Cochran Mantel-Haenszel.

la care s-au administrat anterior 1-3 linii de tratament și un studiu de Fază II cu un singur braț, la 202 pacienți cu mielom multiplu refractar la tratament sau în faza de recădere, la care s-au administrat anterior cel puțin 2 cicluri de tratament și la care s-a observat progresia bolii în cursul tratamentului cel mai recent.

În studiul clinic de Fază III, tratamentul cu bortezomib a condus la o creștere semnificativă a timpului până la progresia bolii, o supraviețuire semnificativ crescută și o rată de răspuns semnificativ mai mare, comparativ cu tratamentul cu dexametazonă (vezi Tabelul 14), la toți pacienții precum și la pacienții la care s-a administrat anterior un ciclu de tratament. Ca rezultat al analizei interimare programate, brațul de tratament cu dexametazonă a fost oprit la recomandarea comitetului de monitorizare a datelor și tuturor pacienților randomizați la tratament cu dexametazonă li s-a administrat bortezomib, indiferent de statutul bolii. Din cauza acestei administrări încrucișate precoce, durata mediană de supraveghere la pacienții care au supraviețuit a fost de 8,3 luni. Atât la pacienții refractari la ultimul ciclu anterior de tratament, cât și la cei care nu au fost refractari la tratament, supraviețuirea totală a fost crescută semnificativ și rata de răspuns a fost semnificativ mai mare în brațul la care s-a administrat bortezomib.

Dintre cei 669 pacienți incluşi în studiu, 245 (37%) aveau vârsta de 65 ani sau peste. Parametrii de răspuns la tratament precum și TTP (timpul până la progresia bolii) au rămas semnificativ mai buni pentru bortezomib, independent de vârstă. Indiferent de valorile inițiale ale β2-microglobulinei, toți parametrii de eficacitate (timpul până la progresia bolii și supraviețuirea totală, precum și rata de răspuns) au fost îmbunătățiți semnificativ în brațul la care s-a administrat bortezomib.

În populația refractară din studiul clinic de fază II, răspunsurile au fost stabilite de un comitet independent de evaluare și criteriile de răspuns au fost cele ale Grupului European de Transplant de Măduvă Osoasă. Mediana supraviețuirii tuturor pacienților incluși a fost de 17 luni (limite extreme <1 și 36+ luni). Această supraviețuire a fost mai mare decât mediana de supraviețuire de șase-la-nouă luni anticipată de investigatorii clinicieni consultanți pentru o populație similară de pacienți. Prin analiza multivariabilă, rata răspunsului a fost independentă de tipul mielomului, statutul de performanță, statutul deleției cromozomului 13 sau de numărul sau tipul tratamentelor anterioare. Pacienții la care s-au administrat anterior 2 sau 3 cicluri de tratament au prezentat o rată de răspuns de 32% (10/32) și pacienții la care s-au administrat mai mult de 7 cicluri de tratment au prezentat o rată de răspuns de 31% (21/67).

Tabelul 14: Rezumatul consecințelor bolii din studiile de fază III (APEX) și II

	Fază III		Fază III		Fază III		Fază II
	Toți pacie	nții 1 ciclu ante tratament		1 ciclu anterior de		erior de	≥2 cicluri anterioare de tratament
Evenimente în funcție de timp	B n=333 ^a	Dex n=336 ^a	B n=132 ^a	Dex n=119 ^a	B n=200 ^a	Dex n=217 ^a	B n=202 ^a
TTP, zile [IÎ 95%]	189 ^b [148, 211]	106 ^b [86, 128]	212 ^d [188, 267]	169 ^d [105, 191]	148 ^b [129, 192]	87 ^b [84, 107]	210 [154, 281]
1 an de supravieţuire, % [ÎÎ 95%]	80 ^d [74,85]	66 ^d [59,72]	89 ^d [82,95]	72 ^d [62,83]	73 [64,82]	62 [53,71]	60
Cel mai bun răspuns (%)	B n=315°	Dex n=312°	B n=128	Dex n=110	B n=187	Dex n=202	B n=193
RC	20 (6) ^b	$2 (<1)^{b}$	8 (6)	2(2)	12 (6)	0 (0)	(4)**
RC + nRC	41 (13) ^b	5 (2) b	16 (13)	4 (4)	25 (13)	1 (<1)	(10)**
RC+nRC+RP	121 (38) ^b	56 (18) ^b	57 (45) ^d	29(26) ^d	64 (34) ^b	$27(13)^{b}$	(27)**
RC + nRC+ RP+RM	146 (46)	108 (35)	66 (52)	45 (41)	80 (43)	63 (31)	(35)**

	Fază III		Fază III		Fază III		Fază II		
	Toți pacie	Toți pacienții 1 ciclu anterior de tratament		1 ciclu anterior de				erior de	≥2 cicluri anterioare de tratament
Durata mediană Zile (luni)	242 (8,0)	169 (5,6)	246 (8,1)	189 (6,2)	238 (7,8)	126 (4,1)	385*		
Timpul până la răspuns RC + RP (zile)	43	43	44	46	41	27	38*		

Populația cu intenție de tratament (ITT)

RC+RP+RM **RC=RC, (IF-); nRC=RC (IF+)

NA = nu se aplică, NE = nu s-a

estimat TTP-Timpul până la

progresia bolii IÎ=Interval de

încredere B=bortezomib;

Dex=dexametazonă

RC=Răspuns complet; nRC = Răspuns apropiat de răspunsul complet

RP=Răspuns parțial; RM = Răspuns minim

În studiul clinic de fază II, pacienții la care nu s-a obținut un răspuns optim la tratamentul cu bortezomib în monoterapie au putut utiliza doze mari de dexametazonă în asociere cu bortezomib. Protocolul a permis pacienților să utilizeze dexametazonă dacă au prezentat un răspuns suboptimal la monoterapia cu bortezomib. Un număr total de 74 pacienți evaluați au utilizat dexametazonă în asociere cu bortezomib. Optsprezece procente din pacienți au obținut sau au prezentat un răspuns ameliorat [RM (11%) sau RP (7%)] la tratamentul asociat.

Eficacitatea clinică a administrării subcutanate de bortezomib la pacienți cu mielom multiplu recidivant/refractar la tratament

Un studiu deshis, randomizat, de fază III pentru demonstrarea non-inferiorității a comparat eficacitatea și siguranța administrării subcutanate de bortezomib versus administrarea intravenoasă. Acest studiu a inclus 222 de pacienți cu mielom multiplu recidivant/refractar la tratament, care au fost randomizați în raport de 2:1 să primească 1,3 mg/m² de bortezomib, fie pe cale subcutanată sau intravenoasă pentru 8 cicluri. Pacienților care după 4 cicluri nu au obținut un răspuns optim (mai puțin decât Răspuns Complet [RC]) la terapia cu bortezomib administrat în monoterapie, li s-a permis utilizarea de dexametazonă 20 mg zilnic în ziua de administrare și după administrarea bortezomib. Au fost excluși pacienții care la momentul inițial aveau neuropatie periferică de grad \geq 2 sau un număr de trombocite $<50000/\mu l$. Un număr total de 218 pacienți au fost evaluabili pentru răspuns.

Acest studiu a atins obiectivul principal de non-inferioritate a ratei de răspuns (RC+RP) după 4 cicluri de tratament cu bortezomib în monoterapie, pentru ambele căi de administrare atât cea subcutanată cât și intravenoasă, 42% în ambele grupuri. În plus, obiectivul final secundar de eficacitate corelat cu răspunsul și durata de timp până la apariția evenimentului a demonstrat rezultate concordante atât pentru administrarea subcutanată cât și pentru cea intravenoasă (Tabel 15).

Valoarea p din testul log-rank stratificat; analiza după liniile de tratament exclude stratificarea după istoricul terapeutic; p<0.0001

Populația care răspunde include pacienții care au avut boală detectabilă la momentul inițial și la care s-a administrat cel puțin o doză de medicament în studiu.

Valoarea p din testul chi-pătrat Cochran-Mantel-Haenszel ajustat pentru factori de stratificare; analiza după liniile de tratament exclude stratificarea după istoricul terapeutic

Tabelul 15: Rezumatul analizelor de eficacitate ce compară administrarea subcutanată și cea intravenoasă a bortezomib

	Braţul de administrare intravenoasă a bortezomib	Brațul de administrare subcutanată a bortezomib	
Populația evaluabilă dpdv al	n=73	n=145	
răspunsului			
Rata răspunsului după 4 cicluri n (%)	31 (42)	61 (42)	
RG(RC+RP)	31 (42)	01 (42)	
Valoarea p ^a	0.0	0201	
RC n (%)	6 (8)	9 (6)	
RP n (%)	25 (34)	52 (36)	
nRC n (%)	4 (5)	9 (6)	
Rata răspunsului după 8 cicluri n (%)			
RRG (RC+RP)	38 (52)	76 (52)	
Valoarea p ^a	0.0001		
RC n (%)	9 (12)	15 (10)	
RP n (%)	29 (40)	61 (42)	
nRC n (%)	7 (10)	14 (10)	
Populația cu intenție de tratamentb	n=74	n=148	
TPP, luni	9.4	10.4	
(IÎ95%)	(7.6, 10.6)	(8.5, 11.7)	
Rata de risc (IÎ 95%) ^c	`	564, 1.249)	
Valoarea p ^d	0.33	8657	
Supraviețuire în absența progresiei	8.0	10.2	
bolii, luni			
(IÎ95%)	(6.7, 9.8)	(8.1, 10.8)	
Rata de risc (IÎ 95%) ^c	0.824 (0.574, 1.183)		
Valoarea p ^d	0.2	295	
Supraviețuirea globală 1-an (%) ^e	76.7	72.6	
(IÎ95%)	(64.1, 85.4)	(63.1, 80.0)	

Valoarea p este pentru ipoteza de non-inferioritate, conform căreia brațul SC își păstrează cel puțin 60% din rata răspunsului pentru brațul intravenos.

Asocierea terapeutică cu bortezomib și doxorubicină lipozomală pegylată (studiul DOXIL-MMY-3001)

Un studiu multicentric, de fază III, randomizat, cu grupuri paralele, deschis, a fost efectuat la 646 pacienți pentru a evalua siguranța și eficacitatea bortezomib plus doxorubicină lipozomală pegylata comparativ cu monoterapia cu bortezomib la pacienți cu mielom multiplu cărora li s-a administrat cel puțin 1 tratament anterior și care nu au înregistrat progresie a bolii în timpul terapiei cu antracicline. Criteriul final principal de evaluare a eficacității a fost TTP, în timp ce obiectivele secundare de eficacitate au fost SG și RRG (RC + RP), utilizând criteriile Grupului European pentru sânge și transplant de maduvă (EBMT).

O analiză intermediară definită în protocol (pe baza a 249 evenimente TTP) a condus la întreruperea prematură a studiului din motive de eficacitate. Această analiză interimară a indicat o scădere a riscului de TTP cu 45 % (IÎ 95 %, 29-57%, p < 0,0001) pentru pacienții tratați cu asocierea terapeutică cu bortezomib și doxorubicină lipozomală pegylată. Mediana TPP a fost de 6,5 luni pentru

au fost înrolați în studiu 222 de subiecți; 221 de subiecți au fost tratați cu bortezomib

^c Estimarea ratei de risc se bazează pe un model Cox ajustat pentru factori de stratificare: stadializare ISS și numărul de linii terapeutice anterioare.

Testul log rank ajustat pentru factori de stratificare: stadializare ISS și numărul de linii terapeutice anterioare.

Durata mediană a urmăririi este de 11.8 luni

pacienții tratați cu bortezomib în monoterapie, comparativ cu 9,3 luni pentru pacienții cărora li s-a administrat terapie de asociere cu bortezomib plus doxorubicină lipozomală pegylată. Aceste rezultate, desi nu foarte elaborate, au constituit analiza finală definită de protocol.

Analiza finală referitoare la ST realizată după o perioadă mediană de urmărie de 8,6 ani, nu a înregistrat diferențe semnificative a ST între cele două brațe de tratament. Valoarea mediană a ST a fost de 30,8 luni (95% IÎ; 25,2 – 36,5 luni) pentru pacienții cărora li s-a administrat bortezomib ca monoterapie și 33,0 luni (95% IÎ; 28,9 - 37,1 luni) pentru pacienții cărora li s-a administrat tratamentul asociat bortezomib cu doxorubicină lipozomală peghilată.

Asocierea terapeutică cu bortezomib și dexametazonă

În lipsa unei comparații directe între monoterapia cu bortezomib și asocierea terapeutică cu bortezomib și dexametazonă la pacienți cu mielom multiplu progresiv, s-a efectuat o analiză statistică pe perechi corespunzătoare pentru a compara rezultatele obținute în brațul de tratament ne-randomizat cu bortezomib în asociere cu dexametazonă (studiu deschis, de fază II, MMY-2045), cu rezultatele obținute în brațele de tratament cu bortezomib în monoterapie din diferite studii randomizate, de fază III (M34101-039 [APEX] și DOXIL MMY-3001) în aceeași indicație.

Analiza pe perechi corespunzătoare este o metodă statistică în care pacienții din grupul de tratament (de exemplu, bortezomib în asociere cu dexametazona) și pacienții din grupul de comparație (de exemplu, bortezomib) sunt comparabili în ceea ce privește factorii de confuzie prin asocierea individuală a subiecților din studiu. Aceasta minimalizează efectele factorilor de confuzie observați atunci când se estimează efectele tratamentului, folosind date care nu sunt randomizate.

Au fost identificate o sută și douăzeci și șapte de perechi corespunzătoare pacienților. Analiza a demonstrat îmbunătățirea RRG (RC + RP) (risc relativ 3,769, $\hat{\text{II}}$ 95 % 2,045-6,947, p <0,001), PFS (rata de risc 0,511; $\hat{\text{II}}$ 95 % 0,309-0,845; p = 0,008), TTP (rata de risc 0,385; $\hat{\text{II}}$ 95% 0,212-0,698, p= 0,001) pentru bortezomib în asociere cu dexametazona comparativ cu monoterapia cu bortezomib.

Sunt disponibile informații limitate cu privire la repetarea tratamentului cu bortezomib la pacienții cu mielom multiplu recidivat

Studiul MMY-2036 (RETRIEVE) de fază II, cu un singur braţ, deschis, a fost realizat în vederea determinării eficacității și siguranței la repetarea tratamentului cu bortezomib. O sută treizeci de pacienți (cu vârsta ≥ 18 ani) cu mielom multiplu care au avut anterior cel puțin un răspuns parțial la schemele terapeutice care au conținut și bortezomib s-a repetat tratamentul din cauza progresiei bolii. A fost început tratamentul cu bortezomib la cel puțin 6 luni după tratamentul anterior, cu ultima doză tolerată de 1,3 mg/m² (n=93) sau $\leq 1,0$ mg/m² (n=37) și s-a administrat în zilele 1, 4, 8 și 11 la interval de 3 săptămâni, timp de maximum 8 cicluri de tratament, fie în monoterapie, fie în asociere cu dexametazonă, în conformitate cu standardul de îngrijire. Dexametazona a fost administrată în asociere cu bortezomib la 83 pacienți în Ciclul 1, cu un număr suplimentar de 11 pacienți cărora li s-a administrat dexametazonă în timpul ciclurilor de repetare a tratamentului cu bortezomib.

Criteriul final principal a fost cel mai bun răspuns confirmat la repetarea tratamentului și a fost evaluat pe baza criteriilor EBMT. Rata de răspuns cea mai bună generală (RC + RP) la repetarea tratamentului la 130 pacienți a fost de 38,5% (95% IÎ: 30,1, 47,4).

Eficacitatea clinică la pacienții cu limfom cu celule de mantă (LCM) netratați anterior

Studiul LYM 3002 a fost un studiu de fază III, randomizat, deschis ce a evaluat eficacitatea și siguranța terapiei de asociere cu bortezomib, rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednison (BR-CAP; n = 243), comparativ cu terapia cu rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină, vincristină și prednison (R-CHOP; n = 244), la pacienții adulți cu LCM, netratați anterior (stadiul II, III sau IV). Pacienții din brațul de tratament cu BR-CAP au primit bortezomib (1,3 mg/m²; în zilele 1, 4, 8, 11, cu o perioadă de pauză între zilele 12-21), rituximab 375 mg/m² intravenos în ziua 1; ciclofosfamidă 750

mg/m² intravenos in ziua 1; doxorubicină 50 mg/m² intravenos în ziua 1; și prednison 100 mg/m² oral, în ziua 1 până în ziua 5a ciclului de tratament cu bortezomib cu durata de 21 zile. Pacienții care au avut un răspuns documentat pentru prima dată în ciclul 6, au primit două cicluri suplimentare de tratament.

Criteriul final principal de eficacitate a fost supraviețuirea fără progresia bolii, bazat pe evaluarea Comitetului independent de evaluare (IRC). Obiectivele secundare au inclus durata de timp până la progresia bolii (TTP), durata de timp până la următorul tratament anti-limfom (TNT), durata intervalului fără tratament (TFI), rata răspunsului global (RRG) și rata răspunsului complet (RC/RCN), supraviețuirea globală (SG) și durata răspunsului.

Caracteristicile demografice și caracteristicile bolii la momentul inițial au fost în general bine echilibrate între cele două brațe de tratament: vârsta medie a pacienților a fost 66 ani, 74% au fost de sex masculin, 66% au fost caucazieni și 32% asiatici, 69% dintre pacienți au avut un aspirat medular pozitiv și /sau o biopsie de măduvă osoasă pozitivă pentru LCM, 54% dintre pacienți au avut un scor de ≥ 3 la Indicele Internațional de Prognostic (IPI), iar 76% au avut boală în Stadiul IV. Durata tratamentului (mediana = 17 săptămâni) și durata de urmărire (medie = 40 luni) au fost comparabile în ambele brațe de tratament. Pacienții din ambele brațe de tratament au fost tratați în medie cu 6 cicluri de tratament iar 14% din subiecții din grupul BR-CAP și 17% din pacienții din grupul R-CHOP au primit 2 cicluri suplimentare de tratament. Majoritatea pacienților din ambele grupuri au finalizat tratamentul, 80% în grupul BR-CAP și 82% în grupul R-CHOP. Rezultatele privind eficacitatea sunt prezentate în tabelul 16:

Tabelul 16: Rezultate privind eficacitatea din studiul LYM-3002

Criteriul final de eficacitate	BR-CAP	R-CHOP	
n: pacienți ITT	243	244	
Supraviețuire fără progresia		277	
Evenimente n (%)	133 (54,7%)	165 (67,6%)	RR^{0} ($\hat{1195\%}$)=0,63 (0,50; 0,79)
Mediana ^c (IÎ 95%) (luni)	24,7 (19,8;	14,4 (12; 16,9)	RR ⁰ (IÎ95%)=0,63 (0,50; 0,79) Valoarea-p ^d < 0,001
Rata de răspuns			-
n: pacienți cu răspuns	229	228	
Răspuns complet	122 (53,3%)	95 (41,7%)	OR ^e (95% CI)=1,688 (1,148;
$alohal (RC+RCn)^{f}$			2,481)
Răspuns global (RC+RCn) f	211 (92,1%)	204 (89,5%)	OR ^e (95% CI)=1,428 (0,749;
$+RP)^{n} n(\%)$			2,722)

bazată pe evaluarea Comitetului independent de evaluare (IRC) (doar date radiografice).

RC= Răspuns complet; RCn= Răspuns complet neconfirmat; RP=răspuns parțial; Îl= Interval de încredere, RR=risc relativ; OR=risc relativ estimat; ITT=Intentia de tratament

Mediana SFP conform evaluării investigatorului a fost de 30,7 luni în grupul de tratament cu BR-CAP și de 16,1 luni în grupul de tratament cu R-CHOP (risc relativ [RR] = 0,51; p <0,001). Un beneficiu semnificativ statistic (p <0,001) în favoarea grupului de tratament cu BzR-CAP față de grupul de tratament cu R-CHOP a fost observat pentru TTP (mediana 30,5 comparativ cu 16,1 luni), TNT (mediana 44,5 comparativ cu 24,8 luni) și TFI (mediana 40,6 comparativ cu 20,5 luni). Durata medie a răspunsului complet a fost 42,1 luni în grupul de tratament cu BR-CAP, comparativ 18 luni în grupul de tratament cu R-CHOP. Durata răspunsului global a fost cu 21,4 luni mai mare în grupul de tratament cu BR-CAP (mediana 36,5 luni comparativ cu 15,1 luni în grupul de tratament cu R-

estimarea ratei de risc se bazează pe un model Cox stratificat în funcție de riscul IPI și stadiul bolii. O rată de risc < 1 indică un avantaj în favoarea BzR-CAP.

pe baza estimatorului de produs limită Kaplan-Meier.

d pe baza testului Log rank stratificat în funcție de riscul IPI și stadiul bolii.

se utilizează estimarea Mantel-Haenszel privind riscul relativ estimat frecvent pentru tabelele de stratificare, în care factori de stratificare sunt riscul IPI și stadiul bolii. Un risc relativ estimat (OR) > 1 indică un avantaj în favoarea BR-CAP.

Include toate CR+CRu, în funcție de IRC, măduvă osoasă și LDH.

Valoarea –p din testul chi-pătrat după Cochran Mantel-Haenszel, în care factori de stratificare sunt IPI și stadiul bolii .

Include toate evaluările radiografice CR+CRu+PR efectuate de IRC indiferent de verificarea în funcție de măduva osoasă și LDH.

CHOP). Analiza finală pentru SG a fost efectuată după o monitorizare mediană de 82 de luni. SG median a fost de 90,7 luni pentru grupul BR-CAP comparativ cu 55,7 luni pentru grupul R-CHOP (HR = 0,66; p = 0,001). Diferența mediană finală observată în SG între cele două grupuri de tratament a fost de 35 de luni.

Pacienți tratați anterior pentru amiloidoza cu lanțuri ușoare (LA)

Un studiu de fază I/II deschis, nerandomizat, a fost efectuat pentru a determina siguranța și eficacitatea bortezomib la pacienții tratați anterior pentru amiloidoză cu lanțuri ușoare (LA). Pe parcursul studiului nu au fost observate noi motive de îngrijorare și în mod particular bortezomib nu a produs o agravare a afectării organelor țintă (inimă, rinichi și ficat). Într-o analiză experimentală a eficacității, la 49 de pacienți evaluați, tratați cu doza maximă admisă de 1,6 mg/m² pe săptămână și 1,3 mg/m² de două ori pe săptămână, a fost raportată o rată de răspuns de 67,3 % (incluzând o rată a RC de 28,6 %) măsurată prin răspuns hematologic (proteina M). Pentru acest grup, rata de supraviețuire combinată la 1 an a fost de 88,1 %.

Copii și adolescenți

Agenția Europeană a Medicamentului a suspendat obligația de depunere a rezultatelor studiilor efectuate cu bortezomib la unul sau mai multe subgrupuri de copii și adolescenți cu mielom multiplu și cu limfom cu celule de mantă (vezi pct. 4.2 pentru informații privind utilizarea la copii și adolescenți). Un studiu de fază II, cu un singur braț de tratament, desfășurat de Grupul de Oncologie Pediatrică pentru evaluarea activității, siguranței și farmacocineticii a evaluat efectul adăugării bortezomib la chimioterapia de reinducție cu medicamente multiple la pacienți copii și adolescenți și tineri adulți cu tumori maligne ale țesutului limfoid (leucemie limfoblastică acută [LLA] cu celule pre-B, LLA cu celule T, și limfom limfoblastic [LL] cu celule T). Un regim eficient de chimioterapie de reinducție cu medicamente multiple a fost administrat în 3 blocuri. Bortezomib a fost administrat doar în Blocurile 1 și 2 pentru a evita eventualele toxicități ce se pot suprapune cu medicamentele administrate concomitent în Blocul 3.

Răspunsul complet (RC) a fost evaluat la încheierea Blocului 1. La pacienții cu LLA-B care au recidivat în termen de 18 luni de la diagnosticare (n = 27) rata RC a fost de 67% (IÎ 95%: 46, 84); rata de supraviețuire fără evenimente timp de 4 luni a fost de 44% (IÎ 95%: 26, 62). La pacienții cu LLA-B care au recidivat în termen de 18-36 luni de la diagnosticare (n = 33) rata RC a fost de 79% (IÎ 95%: 61, 91), iar rata de supraviețuire fără evenimente timp de 4 luni a fost de 73% (IÎ 95%: 54, 85). Rata RC la pacienții cu LLA cu celule T aflați la prima recidivă (n = 22) a fost de 68% (IÎ 95%: 45, 86), iar rata de supraviețuire fără evenimente timp de 4 luni a fost de 67% (IÎ 95%: 42, 83). Datele raportate privind eficacitatea sunt considerate ca fiind neconcludente (vezi pct. 4.2)

Un număr de 140 pacienți cu LLA sau LL au fost înrolați și evaluați pentru siguranță; vârsta medie a fost de 10 ani (interval 1-26). Nu au fost observate precocupări noi legate de siguranță în contextul asocierii bortezomib cu regimul standard de chimioterapie de bază la copii și adolescenți cu LLA cu celule pre-B. Următoarele reacții adverse (Grad ≥ 3) au fost observate cu o frecvență superioară pentru regimul terapeutic ce includea și bortezomib în comparație cu un studiu de control desfășurat anterior în care regimul de bază se administra în monoterapie: în Blocul 1 neuropatie senzitivă periferică (3% comparativ cu 0%); ileus (2,1% comparativ cu 0%); hipoxie (8% comparativ cu 2%). În acest studiu nu au fost disponibile informații privind eventuale sechele sau ratele de rezolvare ale neuropatiilor periferice. De asemenea, a fost observată o frecvență crescută a infecțiilor cu neutropenie de grad ≥ 3 (24% comparativ cu 19% în Blocul 1 și 22% comparativ cu 11% în Blocul 2), valori crescute ale ALT (17% comparativ cu 8% în Blocul 2), hipopotasemie (18% comparativ cu 6% în Blocul 1 și 21% comparativ cu 12% în Blocul 2) și hiponatremie (12% comparativ cu 5% în Blocul 1 și 4% comparative cu 0 în Blocul 2).

5.2 Proprietăți farmacocinetice

Absorbția

După administrarea intravenoasă în bolus a unei doze de 1,0 mg/m² și 1,3 mg/m² la 11 pacienți cu mielom multiplu și valori ale clearance-ului creatininei mai mari de 50 ml/min, mediile concentrațiilor plasmatice maxime de bortezomib după prima doză au fost, de 57 și respectiv 112 ng/ml. La următoarele administrări, mediile concentrațiilor plasmatice maxime observate au fost cuprinse între 67 până la 106 ng/mL pentru doza de 1,0 mg/m² și de la 89 la 120 ng/ml, pentru doza de 1,3 mg/m².

În urma injectării intravenoase în bolus sau a injectării subcutanate a unei doze de 1,3 mg/m² la pacienți cu mielom multiplu (n = 14 în grupul cu administrare intravenoasă, n = 17 în grupul cu administrare subcutanată), expunerea sistemică totală după administrarea dozelor repetate (ASC_{last}) a fost echivalentă pentru administrările subcutanate și intravenoase. C_{max} după administrare subcutanată (20,4 ng/ml) a fost mai mică decât după administrare IV (223 ng/ml). Raportul mediei geometrice ASC_{last} a fost de 0,99 și intervalele de încredere de 90% au fost 80,18%-122,80%.

Distribuția

Volumul mediu de distribuție (V_d) al bortezomib a variat între 1659 litri și 3294 litri după administrarea intravenoasă în doză unică sau doze multiple de 1,0 mg/m² sau de 1,3 mg/m² la pacienții cu mielom multiplu. Aceasta sugerează că bortezomib se distribuie într-o mare măsură în țesuturile periferice. Într-un interval de concentrații de bortezomib de la 0,01 μ g/ml până la 1,0 μ g/ml, la om, legarea de proteinele plasmatice *in vitro* a atins o medie de 82,9%. Fracția de bortezomib legată de proteinele plasmatice nu a fost dependentă de concentrație.

Metabolizare

Studiile *in vitro* cu microzomi hepatici umani și izoenzime umane ale citocromului P450 expresie a ADNc indică faptul că bortezomib este metabolizat oxidativ în principal via enzimele 3A4, 2C19 și 1A2 ale citocromului P450. Calea metabolică principală este deborinarea pentru a forma doi metaboliți deboronați care sunt ulterior hidroxilați la diferiți metaboliți. Metaboliții deborinați ai bortezomib nu prezintă activitate de inhibare a proteazomului 26S.

Eliminare

Timpul mediu de înjumătățire plasmatică prin eliminare (T½) al bortezomib după doze multiple a variat între 40-193 de ore. Bortezomib este eliminat mai rapid după prima doză în comparație cu dozele ulterioare. Mediile clearance-ului corporal total a fost de 102 și 112 l/oră după prima doză, pentru doze de 1,0 mg/m², respectiv de 1,3 mg/m² și a variat de la 15 la 32 l/oră și 18 la 32 l/oră după doze ulterioare, pentru doze de 1,0 mg/m², respectiv de 1,3 mg/m².

Grupe speciale de pacienți

Insuficiență hepatică

Efectul disfuncției hepatice asupra farmacocineticii bortezomib a fost evaluat într-un studiu de fază I pe perioada primului ciclu terapeutic, la 61 de pacienți care au în principal tumori solide și grade variate de insuficiență hepatică cu doze variate de bortezomib de la 0,5 la 1,3 mg/m².

Comparativ cu pacienții cu funcție hepatică normală, disfuncția hepatică ușoară nu a alterat ASC a dozei normalizate de bortezomib. Cu toate acestea, valorile ASC medii ale dozei normalizate au crescut cu aproximativ 60% la pacienții cu insuficiență hepatică moderată sau severă. O doză de inițiere mai scăzută este recomandată la pacienții cu insuficiență hepatică moderată sau severă, iar acești pacienții trebuie monitorizați cu atenție (vezi pct. 4.2, tabelul 6).

Insuficiență renală

A fost efectuat un studiu de farmacocinetică la pacienți cu diverse grade de insuficiență renală care au fost clasificați în funcție de valorile clearance-ului la creatinină (Cl Cr): funcție renală normală (Cl Cr>60ml/min și 1,73m², n=12), insuficiență renală ușoară (Cl Cr=40-59 ml/min și 1,73m², n=10), insuficiență renală moderată (Cl Cr=20-39 ml/min și 1,73m², n=9) și insuficiență renală severă (Cl Cr<20 ml/min și 1,73m², n=3). A fost inclus în studiu și un grup de pacienți care efectuau dializă cărora li s-a administrat tratament după dializă (n=8). Pacienților li s-a administrat bortezomib intravenos în doză de 0,7-1,3mg/m² de două ori pe săptămână. Expunerea la bortezomib (ASC și C max corectate în funcție de doză) au fost comparabile pentru toate grupurile (vezi pct. 4.2).

<u>Vârsta</u>

Farmacocinetica bortezomib a fost descrisă după administrarea de două ori pe săptămână în bolus intravenos a unei doze de 1,3 mg/m² la 104 pacienți copii și adolescenți (cu vârsta între 2-16 ani) cu leucemie limfoblastică acută (LLA) sau leucemie mieloidă acută (LMA). Pe baza unei analize farmacocinetice populaționale, clearance-ul bortezomib crește odata cu cresterea ariei suprafeței corporale (ASC). Media geometrică (%CV) a clearance-ului a fost de 7,79 (25%) L/h/m², volumul de distribuție la starea de echilibru a fost de 834 (39%) L/m², iar timpul de înjumătățire prin eliminare a fost de 100 (44%) ore. După corectarea în funcție de efectul ASC, alte date demografice, precum vârsta, greutatea corporală și sexul nu au avut efecte clinic semnificative asupra clearance-ului bortezomib. Clearance-ul bortezomib normalizat în funcție de ASC la pacienți copii și adolescenți a fost similar cu cel observat la adulți.

5.3 Date preclinice de siguranță

La evaluarea *in vitro* a aberațiilor cromozomiale, utilizând celule ovariene de hamster chinezesc (CHO), la concentrații mici de 3,125 μg/ml, care a fost concentrația cea mai mică studiată, bortezomib a prezentat un rezultat pozitiv privind activitatea clastogenică (aberații cromozomiale structurale). Bortezomib nu a prezentat genotoxicitate când a fost testat prin evaluarea mutagenității *in vitro* (testul Ames) și *in vivo* prin testul micronucleilor la soarece.

Studiile de toxicitate asupra dezvoltării la șobolan și iepure au prezentat efecte letale embrio-fetale la doze toxice pentru femelă, dar nu și toxicitate directă embrio-fetală la doze mai mici decât dozele toxice pentru femela gestantă. Nu s-au realizat studii de fertilitate, dar evaluarea țesuturilor implicate în funcția reproductivă a fost efectuată în studiile de toxicitate generală. Într-un studiu cu durata de 6 luni la șobolan s-au observat efecte degenerative atât în testicule, cât și în ovare. De aceea, este probabil ca bortezomib să prezinte efect potențial asupra fertilității masculine sau feminine. Nu s-au realizat studii de dezvoltare peri- și postnatală.

În studii multi-ciclu de toxicitate generală efectuate la șobolan și maimuță, principalele organe țintă au inclus tractul gastro-intestinal având ca rezultat vărsături și/sau diaree; țesuturile hematopoietic și limfatic rezultând citopenie în sângele periferic, atrofia țesutului limfatic și hipocelularitatea măduvei osoase hematopoietice, neuropatie periferică (observată la maimuță, șoarece și câine) implicând axonii nervilor senzitivi și ușoare modificări la nivelul rinichiului. După întreruperea tratamentului, în toate aceste organe țintă s-a demonstrat o recuperare parțială până la totală.

Pe baza studiilor la animale, traversarea barierei hemato-encefalice de către bortezomib pare să fie scăzută dacă aceasta există și relevanța la om nu este cunoscută.

Studiile farmacologice de siguranță cardiovasculară la maimuță și câine au evidențiat că doze administrate intravenos de aproximativ două până la trei ori doza clinică recomandată în mg/m² sunt asociate cu creșteri ale frecvenței cardiace, scăderea contractilității, hipotensiune arterială și letalitate. La câine, scăderea contractilității cardiace și hipotensiunea arterială au prezentat răspuns la intervenția rapidă cu medicamente inotrop pozitive și vasopresoare. Mai mult, în studii la câine s-a observat o creștere ușoară a intervalului QT corectat.

6. PROPRIETĂŢI FARMACEUTICE

6.1 Lista excipienților

Manitol (E 421)

6.2 Incompatibilități

Acest medicament nu trebuie amestecat cu alte medicamente, cu excepția celor menționate la pct. 6.6.

6.3 Perioada de valabilitate

Flacon închis

3 ani

Reconstituirea soluției

Soluția reconstituită trebuie utilizată imediat după preparare. Dacă nu este utilizată imediat, timpul și condițiile de păstrare înaintea utilizării constituie responsabilitatea utilizatorului. Totuși, stabilitatea fizică și chimică a soluției reconstituite a fost demonstrată pentru o durată de 8 ore la 5°C și 25°C, păstrată în flaconul original și/sau într-o seringă. Timpul total de păstrare înaintea administrării pentru soluția reconstituită nu trebuie să depășească 8 ore.

6.4 Precauții speciale pentru păstrare

Acest medicament nu necesită condiții speciale de păstrare.

A se păstra flaconul în cutie pentru a fi protejat de lumină.

Pentru condiții de depozitare după reconstituirea soluției, vezi pct. 6.3.

6.5 Natura și conținutul ambalajului

Flacon siliconizat din sticlă de tip I cu capacitate de 5 ml, prevăzut cu dop din cauciuc și o capsă din aluminiu, ce conține bortezomib 1 mg.

Flacon din sticlă de tip I cu capacitate de 10 ml, prevăzut cu dop din cauciuc și o capsă din aluminiu, ce conține bortezomib 2,5 mg, 3 mg sau 3,5 mg.

Fiecare ambalaj conține un flacon cu utilizare unică.

6.6 Precauții speciale pentru eliminarea reziduurilor și alte instrucțiuni de manipulare

Precauții generale

Bortezomib este un medicament citotoxic. De aceea, Bortezomib Hospira trebuie manipulat și preparat cu prudență. Se recomandă utilizarea mănușilor și a altor piese de îmbrăcăminte cu rol protector pentru a preveni contactul cu pielea.

Tehnica aseptică trebuie respectată strict în timpul manipulării medicamentului Bortezomib Hospira, deoarece acesta nu contine nici un conservant.

Au existat cazuri letale de administrare inadecvată a Bortezomib Hospira pe cale intratecală. Bortezomib Hospira se administrează intravenos sau subcutanat. Bortezomib Hospira nu trebuie administrat intratecal.

Instrucțiuni pentru reconstituire

Bortezomib Hospira trebuie reconstituit de un profesionist în domeniul sănătății.

Injecție intravenoasă

Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de 5 ml de Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă trebuie atent reconstituit cu 1 ml din soluția injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%), prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate este completă în mai puțin de 2 minute.

După reconstituire, fiecare ml de soluție conține 1 mg de bortezomib. Soluția reconstituită este limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Soluția reconstituită trebuie inspectată vizual înainte de administrare, pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă este observată orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția reconstituită trebuie eliminată.

Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de 10 ml de Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă trebuie atent reconstituit cu 2,5 ml din soluția injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%), prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate este completă în mai puțin de 2 minute.

După reconstituire, fiecare ml de soluție conține 1 mg de bortezomib . Soluția reconstituită este limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Soluția reconstituită trebuie inspectată vizual înainte de administrare, pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă este observată orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția reconstituită trebuie eliminată.

Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de 10 ml de Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă trebuie atent reconstituit cu 3 ml din soluția injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%), prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate este completă în mai puțin de 2 minute.

După reconstituire, fiecare ml de soluție conține 1 mg de bortezomib . Soluția reconstituită este limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Soluția reconstituită trebuie inspectată vizual înainte de administrare, pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă este observată orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția reconstituită trebuie eliminată.

Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de 10 ml de Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă trebuie atent reconstituit cu 3,5 ml din soluția injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9 %), prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate este completă în mai puțin de 2 minute.

După reconstituire, fiecare ml de soluție conține 1 mg de bortezomib . Soluția reconstituită este limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Soluția reconstituită trebuie inspectată vizual înainte de administrare, pentru a observa eventualele

particule sau modificări de culoare. Dacă este observată orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția reconstituită trebuie eliminată.

Injecție subcutanată

Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de 5 ml de Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă trebuie atent reconstituit cu 0,4 ml din soluția injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%), prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate este completă în mai puțin de 2 minute.

După reconstituire, fiecare ml de soluție conține 2,5 mg de bortezomib. Soluția reconstituită este limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Soluția reconstituită trebuie inspectată vizual înainte de administrare, pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă este observată orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția reconstituită trebuie eliminată.

Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de 10 ml de Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă trebuie atent reconstituit cu 1 ml din soluția injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%), prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate este completă în mai puțin de 2 minute.

După reconstituire, fiecare ml de soluție conține 2,5 mg de bortezomib. Soluția reconstituită este limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Soluția reconstituită trebuie inspectată vizual înainte de administrare, pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă este observată orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția reconstituită trebuie eliminată.

Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de 10 ml de Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă trebuie atent reconstituit cu 1,2 ml din soluția injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%), prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate este completă în mai puțin de 2 minute.

După reconstituire, fiecare ml de soluție conține 2,5 mg de bortezomib. Soluția reconstituită este limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Soluția reconstituită trebuie inspectată vizual înainte de administrare, pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă este observată orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția reconstituită trebuie eliminată.

Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de 10 ml de Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă trebuie atent reconstituit cu 1,4 ml din soluția injectabilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9 %), prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate este completă în mai puțin de 2 minute.

După reconstituire, fiecare ml de soluție conține 2,5 mg de bortezomib. Soluția reconstituită este limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Soluția reconstituită trebuie inspectată vizual înainte de administrare, pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă este observată orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția reconstituită trebuie eliminată.

Eliminare

Bortezomib Hospira este numai pentru folosință unică.

Orice medicament neutilizat sau material rezidual trebuie eliminat în conformitate cu reglementările locale.

7. DEŢINĂTORUL AUTORIZAŢIEI DE PUNERE PE PIAŢĂ

Pfizer Europe MA EEIG Boulevard de la Plaine 17 1050 Bruxelles Belgia

8. NUMĂRULELEAUTORIZAŢIEI DE PUNERE PE PIAŢĂ

EU/1/16/1114/001 EU/1/16/1114/002 EU/1/16/1114/003 EU/1/16/1114/004

9. DATA PRIMEI AUTORIZĂRI SAU A REÎNNOIRII AUTORIZAȚIEI

Data primei autorizări: 25 iulie 2016 Data ultimei reînnoiri: 28 aprilie 2021

10. DATA REVIZUIRII TEXTULUI

Informații detaliate despre acest medicament sunt disponibile pe website-ul Agenției Europene aMedicamentului http: http://www.ema.europa.eu.

ANEXA II

- A. FABRICANȚII RESPONSABILI PENTRU ELIBERAREA SERIEI
- B. CONDIȚII SAU RESTRICȚII PRIVIND FURNIZAREA ȘI UTILIZAREA
- C. ALTE CONDIȚII ȘI CERINȚE ALE AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ
- D. CONDIȚII SAU RESTRICȚII PRIVIND UTILIZAREA SIGURĂ ȘI EFICACE A MEDICAMENTULUI

A. FABRICANTUL RESPONSABIL PENTRU ELIBERAREA SERIEI

Numele și adresa fabricanților responsabili pentru eliberarea seriei

Pfizer Service Company BV, Hoge Wei 10, 1930 Zaventem, Belgia

B. CONDIȚII SAU RESTRICȚII PRIVIND FURNIZAREA ȘI UTILIZAREA

Medicament eliberat pe bază de prescripție medicală restrictivă (vezi Anexa I: Rezumatul caracteristicilor produsului, pct. 4.2).

C. ALTE CONDIȚII ȘI CERINȚE ALE AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ

• Rapoartele periodice actualizate privind siguranța(PSUR)

Cerințele pentru depunerea PSURpentru acest medicament sunt prezentate în lista de date de referință și frecvențe de transmitere la nivelul Uniunii (lista EURD), menționată la articolul 107c alineatul (7) din Directiva 2001/83/CE și orice actualizări ulterioare ale acesteia publicată pe portalul web european privind medicamentele.

D. CONDIȚII SAU RESTRICȚII CU PRIVIRE LA UTILIZAREA SIGURĂ ȘI EFICACE A MEDICAMENTULUI

Planul de management al riscului (PMR)

Deținătorul autorizației de punere pe piață (DAPP) se angajează să efectueze activitățile și intervențiile de farmacovigilență necesare detaliate în PMR-ul aprobat și prezentat în modulul 1.8.2. al Autorizației de punere pe piață și orice actualizări ulterioare aprobate ale PMR-ului.

O versiune actualizată a PMR trebuie depusă:

- la cererea Agenției Europene a Medicamentului.
- la modificarea sistemului de management al riscului, în special ca urmare a primirii de informații noi care pot duce la o schimbare semnificativă în raportul beneficiu/risc sau ca urmare a atingerii unui obiectiv important (de farmacovigilență sau de reducere la minimum a riscului).

ANEXA III ETICHETAREA ȘI PROSPECTUL

A. ETICHETAREA

INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL SECUNDAR

CUTIE BORTEZOMIB HOSPIRA 1 mg

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

2. DECLARAREA SUBSTANTEI (LOR) ACTIVE

Un flacon de pulbere conține bortezomib 1 mg (sub formă de ester boronic de manitol).

3. LISTA EXCIPIENȚILOR

Manitol (E 421)

4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL

Pulbere pentru soluție injectabilă.

1 flacon

5. MODUL ŞI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

A se citi prospectul înainte de utilizare.

Administrare subcutanată sau intravenoasă.

Numai pentru unică folosință.

Poate fi letal dacă sunt utilizate alte căi de administrare.

Administrare subcutanată: se adaugă 0,4 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 2,5 mg/ml.

Administrare intravenoasă: se adaugă 1 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 1 mg/ml.

6. ATENŢIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ŞI ÎNDEMÂNA COPIILOR

A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.

7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)

CITOTOXIC. Instrucțiuni speciale de manipulare.

8. DATA DE EXPIRARE

FXP

Soluția reconstituită trebuie utilizată imediat după preparare

9. CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE

A se păstra flaconul în cutie pentru a fi protejat de lumină.

PC SN NN

10. PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL		
Eliminați în conformitate cu reglementările locale.		
11. NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ		
Pfizer Europe MA EEIG Boulevard de la Plaine 17 1050 Bruxelles Belgia		
12. NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ		
EU/1/16/1114/004		
13. SERIA DE FABRICAȚIE		
Lot		
14. CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE		
15. INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE		
16. INFORMAȚII ÎN BRAILLE		
Justificare acceptată pentru neincluderea informației în Braille		
17. IDENTIFICATOR UNIC – COD DE BARE BIDIMENSIONAL		
Cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic		
18. IDENTIFICATOR UNIC – DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE		

INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL SECUNDAR

CUTIE BORTEZOMIB HOSPIRA 2,5 mg

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

2. DECLARAREA SUBSTANȚEI (LOR) ACTIVE

Un flacon de pulbere conține bortezomib 2,5 mg (sub formă de ester boronic de manitol).

3. LISTA EXCIPIENȚILOR

Manitol (E 421)

4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL

Pulbere pentru soluție injectabilă.

1 flacon

5. MODUL ŞI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

A se citi prospectul înainte de utilizare.

Administrare subcutanată sau intravenoasă.

Numai pentru unică folosință.

Poate fi letal dacă sunt utilizate alte căi de administrare.

Administrare subcutanată: se adaugă 1 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 2,5 mg/ml.

Administrare intravenoasă: se adaugă 2,5 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 1 mg/ml.

6. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR

A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.

7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)

CITOTOXIC. Instrucțiuni speciale de manipulare.

8. DATA DE EXPIRARE

FXP

Soluția reconstituită trebuie utilizată imediat după preparare

9. CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE

A se păstra flaconul în cutie pentru a fi protejat de lumină.

PC SN NN

10. PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL		
Eliminați în conformitate cu reglementările locale.		
11. NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ		
Pfizer Europe MA EEIG Boulevard de la Plaine 17 1050 Bruxelles Belgia		
12. NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ		
EU/1/16/1114/002		
13. SERIA DE FABRICAȚIE		
Lot		
14. CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE		
15. INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE		
16. INFORMAȚII ÎN BRAILLE		
Justificare acceptată pentru neincluderea informației în Braille		
17. IDENTIFICATOR UNIC – COD DE BARE BIDIMENSIONAL		
cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic		
18. IDENTIFICATOR UNIC – DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE		

INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL SECUNDAR

CUTIE BORTEZOMIB HOSPIRA 3 mg

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

2. DECLARAREA SUBSTANȚEI (LOR) ACTIVE

Un flacon de pulbere conține bortezomib 3 mg (sub formă de ester boronic de manitol).

3. LISTA EXCIPIENȚILOR

Manitol (E 421)

4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL

Pulbere pentru soluție injectabilă.

1 flacon

5. MODUL ŞI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

A se citi prospectul înainte de utilizare.

Administrare subcutanată sau intravenoasă.

Numai pentru unică folosință.

Poate fi letal dacă sunt utilizate alte căi de administrare.

Administrare subcutanată: se adaugă 1,2 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 2,5 mg/ml.

Administrare intravenoasă: se adaugă 3 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 1 mg/ml.

6. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR

A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.

7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)

CITOTOXIC. Instrucțiuni speciale de manipulare.

8. DATA DE EXPIRARE

FXP

Soluția reconstituită trebuie utilizată imediat după preparare

9. CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE

A se păstra flaconul în cutie pentru a fi protejat de lumină.

10. PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL		
Eliminați în conformitate cu reglementările locale.		
11.	NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
Pfizer Europe MA EEIG Boulevard de la Plaine 17 1050 Bruxelles Belgia		
12.	NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ	
EU/1/1	6/1114/003	
13.	SERIA DE FABRICAȚIE	
Lot		
14.	CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE	
15.	INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE	
16.	INFORMAȚII ÎN BRAILLE	
Justificare acceptată pentru neincluderea informației în Braille		
17.	IDENTIFICATOR UNIC – COD DE BARE BIDIMENSIONAL	
cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic		
18.	IDENTIFICATOR UNIC – DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE	
PC		

SN NN

INFORMAȚII CARE TREBUIE SĂ APARĂ PE AMBALAJUL SECUNDAR

CUTIE BORTEZOMIB HOSPIRA 3,5 mg

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI

Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

2. DECLARAREA SUBSTANȚEI (LOR) ACTIVE

Un flacon de pulbere conține bortezomib 3,5 mg (sub formă de ester boronic de manitol).

3. LISTA EXCIPIENȚILOR

Manitol (E 421)

4. FORMA FARMACEUTICĂ ȘI CONȚINUTUL

Pulbere pentru soluție injectabilă.

1 flacon

5. MODUL ŞI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

A se citi prospectul înainte de utilizare.

Administrare subcutanată sau intravenoasă.

Numai pentru unică folosință.

Poate fi letal dacă sunt utilizate alte căi de administrare.

Administrare subcutanată: se adaugă 1,4 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 2,5 mg/ml.

Administrare intravenoasă: se adaugă 3,5 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 1 mg/ml.

6. ATENȚIONARE SPECIALĂ PRIVIND FAPTUL CĂ MEDICAMENTUL NU TREBUIE PĂSTRAT LA VEDEREA ȘI ÎNDEMÂNA COPIILOR

A nu se lăsa la vederea și îndemâna copiilor.

7. ALTĂ(E) ATENŢIONARE(ĂRI) SPECIALĂ(E), DACĂ ESTE(SUNT) NECESARĂ(E)

CITOTOXIC. Instrucțiuni speciale de manipulare.

8. DATA DE EXPIRARE

FXP

Soluția reconstituită trebuie utilizată imediat după preparare

9. CONDIȚII SPECIALE DE PĂSTRARE
A se păstra flaconul în cutie pentru a fi protejat de lumină.
10. PRECAUȚII SPECIALE PRIVIND ELIMINAREA MEDICAMENTELOR NEUTILIZATE SAU A MATERIALELOR REZIDUALE PROVENITE DIN ASTFEL DE MEDICAMENTE, DACĂ ESTE CAZUL
Eliminați în conformitate cu reglementările locale.
11. NUMELE ȘI ADRESA DEȚINĂTORULUI AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ
Pfizer Europe MA EEIG Boulevard de la Plaine 17 1050 Bruxelles Belgia
12. NUMĂRUL(ELE) AUTORIZAȚIEI DE PUNERE PE PIAȚĂ
EU/1/16/1114/001
13. SERIA DE FABRICAȚIE
Lot
14. CLASIFICARE GENERALĂ PRIVIND MODUL DE ELIBERARE
15. INSTRUCȚIUNI DE UTILIZARE
16. INFORMAȚII ÎN BRAILLE
Justificare acceptată pentru neincluderea informației în Braille
17. IDENTIFICATOR UNIC – COD DE BARE BIDIMENSIONAL
cod de bare bidimensional care conține identificatorul unic
18. IDENTIFICATOR UNIC – DATE LIZIBILE PENTRU PERSOANE
PC SN NN

FLACON BORTEZOMIB HOSPIRA 1 mg

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI ŞI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

Administrare doar subcutanată sau intravenoasă.

2. MODUL DE ADMINISTRARE

3. DATA DE EXPIRARE

EXP

4. SERIA DE FABRICAȚIE

Lot

5. CONȚINUTUL PE MASĂ, VOLUM SAU UNITATEA DE DOZĂ

1 mg

6. ALTE INFORMAŢII

Pentru unică folosință

Poate fi letal dacă sunt utilizate alte căi de administrare.

Administrare subcutanată: se adaugă 0,4 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 2,5 mg/ml.

Administrare intravenoasă: se adaugă 1 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 1 mg/ml.

A se păstra flaconul în ambalajul primar pentru a fi protejat de lumină.

FLACON BORTEZOMIB HOSPIRA 2,5 mg

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

Administrare doar subcutanată sau intravenoasă.

2. MODUL DE ADMINISTRARE

3. DATA DE EXPIRARE

EXP

4. SERIA DE FABRICAȚIE

Lot

5. CONȚINUTUL PE MASĂ, VOLUM SAU UNITATEA DE DOZĂ

2,5 mg

6. ALTE INFORMAŢII

Pentru unică folosință

Poate fi letal dacă sunt utilizate alte căi de administrare.

Administrare subcutanată: se adaugă 1 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 2,5 mg/ml.

Administrare intravenoasă: se adaugă 2,5 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 1 mg/ml.

A se păstra flaconul în ambalajul primar pentru a fi protejat de lumină.

FLACON BORTEZOMIB HOSPIRA 3 mg

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

Administrare doar subcutanată sau intravenoasă.

2. MODUL DE ADMINISTRARE

3. DATA DE EXPIRARE

EXP

4. SERIA DE FABRICAȚIE

Lot

5. CONȚINUTUL PE MASĂ, VOLUM SAU UNITATEA DE DOZĂ

3 mg

6. ALTE INFORMAŢII

Pentru unică folosință

Poate fi letal dacă sunt utilizate alte căi de administrare.

Administrare subcutanată: se adaugă 1,2 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 2,5 mg/ml.

Administrare intravenoasă: se adaugă 3 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 1 mg/ml.

A se păstra flaconul în ambalajul primar pentru a fi protejat de lumină.

FLACON BORTEZOMIB HOSPIRA 3,5 mg

1. DENUMIREA COMERCIALĂ A MEDICAMENTULUI ȘI CALEA(CĂILE) DE ADMINISTRARE

Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

Administrare doar subcutanată sau intravenoasă.

2. MODUL DE ADMINISTRARE

3. DATA DE EXPIRARE

EXP

4. SERIA DE FABRICAȚIE

Lot

5. CONȚINUTUL PE MASĂ, VOLUM SAU UNITATEA DE DOZĂ

3,5 mg/flacon

6. ALTE INFORMAŢII

Pentru unică folosință

Poate fi letal dacă sunt utilizate alte căi de administrare.

Administrare subcutanată: se adaugă 1,4 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 2,5 mg/ml.

Administrare intravenoasă: se adaugă 3,5 ml clorură de sodiu 0,9% pentru o concentrație finală de 1 mg/ml.

A se păstra flaconul în ambalajul primar pentru a fi protejat de lumină.

B. PROSPECTUL

Prospect: Informații pentru utilizator

Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă bortezomib

Citiți cu atenție și în întregime acest prospect înainte de a începe să utilizați acest medicament deoarece conține informații importante pentru dumneavoastră.

- Păstrați acest prospect. S-ar putea să fie necesar să-l recitiți.
- Dacă aveți orice întrebări suplimentare, vă rugăm să vă adresați medicului dumneavoastră sau farmacistului.
- Dacă manifestați orice reacții adverse, adresați-vă medicului dumneavoastră sau farmacistului. Acestea includ orice reacție adversă nemenționată în acest prospect. Vezi pct. 4.

Ce găsiți în acest prospect

- 1. Ce este Bortezomib Hospira și pentru ce se utilizează
- 2. Ce trebuie să știți înainte să utilizați Bortezomib Hospira
- 3. Cum să utilizați Bortezomib Hospira
- 4. Reacții adverse posibile
- 5. Cum se păstrează Bortezomib Hospira
- 6. Conținutul ambalajului și alte informații

1. Ce este Bortezomib Hospira și pentru ce se utilizează

Bortezomib Hospira conține substanța activă denumită bortezomib, un așa numit "inhibitor proteozomal". Proteozomii au un rol important în controlarea funcției și creșterii celulelor. Interferând cu funcția lor, bortezomib poate distruge celulele canceroase.

Bortezomib este utilizat pentru tratamentul mielomului multiplu (un tip de cancer al măduvei osoase) la pacienți cu vârsta peste 18 ani:

- administrat singur sau împreună cu medicamentele doxorubicină lipozomală pegylată sau dexametazonă la pacienții a căror boală s-a agravat (progresiv) după ce li s-a administrat anterior un tratament și la care transplantul de celule stem sanguine nu a dat rezultate sau la pacienții care nu pot fi tratați prin transplant de măduvă osoasă.
- în asociere cu medicamentele melfalan și prednison, la pacienții la care boala nu a fost tratată anterior și care nu sunt eligibili pentru chimioterapie în doze mari asociată cu transplant de celule stem sanguine.
- în asociere cu medicamentul dexametazonă sau în asociere cu dexametazonă împreună cu talidomidă la pacienții netratați anterior și înainte de a li se administra chimioterapie în doză mare și transplant de celule stem sanguine (ca tratament de inducție).

Bortezomib este utilizat în tratamentul limfomului cu celule de mantă (un tip de cancer care afectează ganglionii limfatici) la pacienții cu vârsta de 18 ani sau peste, în asociere cu medicamentele rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednison, la pacienții care nu au fost tratați anterior pentru boala de care suferă si care nu sunt eligibili pentru transplant cu celule stem din sânge.

2. Ce trebuie să știți înainte să utilizați BortezomibHospira

Nu utilizați Bortezomib Hospira

- dacă sunteți alergic la bortezomib, bor, sau la oricare dintre celelalte componente ale acestui medicament (enumerate la punctul 6).
- dacă aveți unele afecțiuni grave ale plămânilor și inimii.

Atenționări și precauții

Spuneți medicului dumneavoastră dacă oricare dintre punctele de mai jos se aplică în cazul dumneavoastră:

- număr scăzut de globule roșii sau globule albe
- probleme de sângerare și/sau un număr scăzut de plachete sanguine
- diaree, constipație, greață sau vărsături
- antecedente de lesin, amețeli sau confuzie
- probleme cu rinichii
- probleme heptice moderate până la severe
- antecedente de amorțeli, furnicături sau dureri la nivelul mâinilor sau picioarelor (neuropatie)
- probleme cu inima sau cu tensiunea arterială
- respiratie dificilă sau tuse
- convulsii
- zona zoster (localizată inclusiv în jurul ochilor sau extinsă pe întregul corp)
- simptome de sindrom de liză tumorală precum crampe musculare, slăbiciune

musculară, confuzie, pierderea vederii sau tulburări de vedere și dificultăți de respirație

• pierderea memoriei, probleme de gândire, dificultăți la mers sau pierderea vederii. Acestea pot fi semne ale infecției severe la nivelul creierului și doctorul dumneavoastră vă poate recomanda teste suplimentare și supraveghere.

Înainte de tratamentul cu Bortezomib Hospira și pe perioada acestuia, va trebui să faceți în mod regulat analize ale sângelui pentru a verifica numărul de celule din sânge.

Dacă aveți limfom cu celule de mantă și luați un medicament numit rituximab împreună cu bortezomib trebuie să spuneți medicului dumneavoastră:

• dacă credeți că aveți infecție cu virus hepatitic sau dacă ați avut în trecut. În cazuri rare, pacienții care au avut hepatită B pot suferi o revenire a hepatitei, care poate fi letală. Dacă aveți antecedente de infecție cu virusul hepatitei B veți fi evaluat cu atenție de medicul dumneavoastră pentru depistarea semnelor de hepatită B activă.

Înainte de a începe tratamentul cu Bortezomib Hospira, trebuie să citiți prospectele tuturor medicamentelor care vi se administrează în asociere cu Bortezomib Hospira, pentru informații despre aceste medicamente.

Atunci când se administrează în asociere cu talidomidă este necesară o atenție deosebită pentru depistarea sarcinii și necesitatea de prevenire a sarcinii (vezi pct. Sarcina și alăptarea).

Copii și adolescenți

Bortezomib Hospira nu trebuie utilizat la copii și adolescenți, deoarece nu se știe cum îi va afecta medicamentul.

Bortezomib Hospira împreună cu alte medicamente

Vă rugăm să spuneți medicului dumneavoastră sau farmacistului dacă luați, ați luat recent sau ați putea lua orice alte medicamente.

În special, spuneți medicului dumneavoastră dacă folosiți medicamente ce conțin oricare dintre următoarele substanțe active:

- ketoconazol, folosit în tratamentul infecțiilor cu ciuperci
- ritonavir, utilizat în tratamentul infecției HIV
- rifampicină, un antibiotic folosit în tratamentul infecțiilor bacteriene
- carbamazepină, fenitoină sau fenobarbital folosite în tratamentul epilepsiei
- sunătoare (*Hypericum perforatum*) folosită în depresie și în alte afecțiuni
- antidiabetice orale

Sarcina și alăptarea

Nu trebuie să folosiți bortezomib dacă sunteți gravidă, decât dacă este absolut necesar.

Atât bărbații, cât și femeile trebuie să utilizeze măsuri contraceptive eficace în timpul tratamentului cu

bortezomib și timp de 3 luni după întreruperea tratamentului. Dacă, în pofida acestor măsuri, se întâmplă să rămâneți gravidă, informați imediat medicul dumneavoastră.

Nu trebuie să alăptați în timp ce utilizați bortezomib. Dacă doriți să reîncepeți alăptarea după terminarea tratamentului, trebuie să discutați acest lucru cu medicul dumneavoastră pentru a vă spune când este sigur să reîncepeți.

Talidomida determină malformații congenitale și deces al fătului. Atunci când bortezomib se administrează împreună cu talidomida, trebuie să urmați Programul de prevenire a sarcinii dezvoltat pentru talidomidă (a se citi prospectul pentru talidomidă).

Conducerea vehiculelor și folosirea utilajelor

Bortezomib poate determina oboseală, amețeli, leșin sau vedere încețoșată. Nu conduceți vehicule și nu folosiți unelte sau utilaje dacă aveți astfel de reacții adverse; chiar dacă nu aveți astfel de reacții, trebuie totuși să fiți prudent.

3. Cum să utilizați Bortezomib Hospira

Medicul va determina doza de bortezomib în funcție de înălțimea și greutatea dumneavoastră (suprafața corporală). Doza inițială uzuală de bortezomib este de 1,3 mg/m² suprafață corporală de două ori pe săptămână.

Medicul poate să schimbe doza și numărul total de cicluri de tratament, în funcție de răspunsul dumneavoastră la tratament la apariția anumitor reacții adverse și a afecțiunilor dumneavoastră de bază (de exemplu probleme cu ficatul).

Mielom multiplu progresiv

Atunci când bortezomib este administrat singur, veți primi 4 doze de bortezomib administrat intravenos sau subcutanat în zilele 1, 4, 8 și 11, urmate de o pauză de 10 zile fără tratament. Această perioadă de 21 de zile (3 săptămâni) corespunde unui ciclu de tratament. Vi se vor administra până la 8 cicluri de tratament (24 de săptămâni).

De asemenea, vi se poate administra bortezomib împreună cu medicamentele doxorubicină lipozomală pegylată sau dexametazonă.

Atunci când bortezomib se administrează împreună cu doxorubicina lipozomală pegylată, vi se va administra bortezomib intravenos sau subcutanat sub forma unui ciclu de tratament cu durata de 21 de zile, iar doxorubicina lipozomală pegylată se administrează în doză de 30 mg/m² în ziua a 4-a a ciclului de tratament cu durata de 21 de zile cu bortezomib, sub forma unei perfuzii intravenoase după injecția cu bortezomib.

Vi se pot administra până la 8 cicluri (24 săptămâni).

Atunci când bortezomib se administrează împreună cu dexametazona, veţi primi bortezomib administrat intravenos sau subcutanat sub forma unui ciclu de tratament cu durata de 21 de zile şi dexametazona în doză de 20 mg se administrează oral în zilele 1, 2, 4, 5, 8, 9, 11 şi 12 ale ciclului de tratament cu durata de 21 de zile cu bortezomib.

Vi se pot administra până la 8 cicluri (24 săptămâni).

Mielom multiplu netratat anterior

Dacă nu ați mai fost tratat anterior pentru mielom multiplu, și dumneavoastră **nu întruniți** criteriile pentru efectuarea unui transplant de celule stem sanguine, vi se va administra bortezomib împreună cu alte două medicamente: melfalan și prednison.

În acest caz, durata unui ciclu de tratament este de 42 de zile (6 săptămâni). Vi se vor administra 9 cicluri de tratament (54 de săptămâni).

- În ciclurile 1 până la 4, bortezomib este administrat de două ori pe săptămână în zilele 1, 4, 8, 11, 22, 25, 29 si 32.
- În ciclurile 5 până la 9, bortezomib este administrat o dată pe săptămână în zilele 1, 8, 22 și 29.

Melfalanul (9 mg/m²) și prednisonul (60 mg/m²) sunt administrate pe cale orală, și se iau în zilele 1, 2, 3 și 4 ale primei săptămâni din fiecare ciclu de tratament.

Dacă nu ați mai fost tratat anterior pentru mielom multiplu, și dumneavoastră **întruniți** criteriile pentru efectuarea unui transplant de celule stem sanguine, vi se va administra bortezomib intravenos sau subcutanat împreună cu medicamentele dexametazonă sau dexametazonă și talidomidă ca tratament de inducție.

Atunci când bortezomib se administrează împreună cu dexametazona, veți utiliza bortezomib administrat intravenos sau subcutanat sub forma unui ciclu de tratament cu durata de 21 de zile și dexametazonă în doză de 40 mg administrată oral în zilele 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10 și 11 ale ciclului de tratament cu bortezomib cu durata de 21 de zile.

Vi se vor administra 4 cicluri de tratament (12 săptămâni).

Atunci când bortezomib se administrează împreună cu talidomida și dexametazona, durata unui ciclu de tratament este de 28 zile (4 săptămâni).

Dexametazona 40 mg se administrează oral în zilele 1, 2, 3, 4, 8, 9, 10 și 11 ale ciclului de tratament cu bortezomib cu durata de 28 de zile, iar talidomida se administrează oral în doză de 50 mg până în ziua a 14-a a primului ciclu, iar dacă este tolerată, doza de talidomidă este crescută la 100 mg în zilele 15-28, iar ulterior poate fi crescută suplimentar la 200 mg pe zi începând cu al doilea ciclu de tratament.

Vi se vor administra până la 6 cicluri de tratament (24 săptămâni).

Limfom cu celule de mantă netratat anterior

Dacă nu ați fost tratat înainte pentru limfomul cu celule de mantă, bortezomib vi se va administra intravenos sau subcutanat împreună cu medicamentele rituximab, ciclofosfamidă, doxorubicină și prednison.

Bortezomib se administrează intravenos în zilele 1, 4, 8 și 11, urmate de o "perioadă de pauză", fără tratament. Durata unui ciclu de tratament este de 21 zile (3 săptămâni). Vi se pot administra până la 8 cicluri de tratament (24 săptămâni).

Următoarele medicamente se administrează în ziua 1 a fiecărui ciclu de 21 de zile de tratament cu bortezomib, sub formă de perfuzii intravenoase:

Rituximab la doza de 375 mg/m², ciclofosfamidă la doza de 750 mg/m² și doxorubicină la doza de 50 mg/m². Prednison se administrează oral la doza de 100 mg/m² în zilele 1, 2, 3, 4 și 5 ale ciclului de tratament cu bortezomib.

Cum se administrează Bortezomib Hospira

Acest medicament se administrează numai intravenos sau subcutanat. Bortezomib vi se va administra de către un medic cu experiență în utilizarea medicamentelor citotoxice.

Pulberea de bortezomib trebuie dizolvată înainte de administrare. Acest lucru va fi făcut de un profesionist în domeniul sănătății. Soluția astfel obținută se injectează apoi într-o venă sau sub piele. Injecția într-o venă se face rapid, în decurs de 3-5 secunde. Injecția sub piele se face fie în coapse sau în abdomen.

Dacă vi se administrează mai mult Bortezomib Hospira decât trebuie

Având în vedere că acest medicament vă este administrat de un medic sau asistentă medicală, este

puțin probabil să vi se adminstreze mai mult. În cazul improbabil al unei supradoze, medicul dumneavoastră vă va monitoriza pentru apariția reacțiilor adverse.

4. Reacții adverse posibile

Ca toate medicamentele, acest medicament poate provoca reacții adverse, cu toate că nu apar la toate persoanele. Unele din aceste reacții pot fi grave.

Dacă vi se administrează bortezomib pentru mielom multiplu sau limfom cu celule de mantă, spuneți imediat medicului dumneavoastră dacă observați oricare dintre simptomele următoare:

- crampe musculare, slăbiciune musculară
- confuzie, pierderea vederii sau tulburări de vedere, orbire, convulsii, dureri de cap
- dificultăți de respirație, umflarea picioarelor sau modificări ale bătăilor inimii, creșterea tensiunii arteriale, oboseală, leșin
- tuse și dificultăți la respirație sau senzație de apăsare în piept.

Tratamentul cu bortezomib poate fi asociat foarte frecvent cu o scădere a numărului de globule roșii și albe și a numărului de plachete sanguine din sânge. De aceea, înainte de tratamentul cu bortezomib și pe perioada acestuia, va trebui să faceți în mod regulat analize ale sângelui pentru a verifica regulat numărul de celule din sânge. Se poate să aveți o scădere a numărului de

- plachete sanguine și de aceea puteți fi mai predispus la vânătăi sau sângerări, fără o leziune evidentă (de exemplu sângerări la nivelul intestinelor, stomacului, gurii sau gingiilor sau sângerări la nivelul creierului sau ficatului)
- globule roșii, care pot determina anemie cu simptome cum sunt oboseala și paloarea
- globule albe, și de aceea puteți fi mai predispus la infecții sau la simptome asemănătoare gripei.

Dacă vi se administrează Bortezomib pentru tratamentul mielomului multiplu, reacțiile adverse ce pot să apară sunt enumerate mai jos:

Reacții adverse foarte frecvente (pot afecta mai mult de 1 persoană din 10)

- sensibilitate, amorțeli, furnicături sau senzație de arsură a pielii, durere la nivelul mâinilor sau picioarelor datorită leziunilor nervoase.
- scăderea numărului de globule roșii sau albe din sânge (vezi mai sus).
- febră
- senzație de rău (greață) sau vărsături, pierderea apetitului pentru alimente
- constipație cu sau fără balonare (poate fi gravă)
- diaree; dacă aceasta se întâmplă, este important să beți mai multă apă decât în mod obișnuit.

Este posibil ca medicul dumneavoastră să vă prescrie un alt medicament pentru a trata diareea

- oboseală (fatigabilitate), senzație de slăbiciune
- dureri musculare, dureri osoase

Reacții adverse frecvente (pot afecta până la 1 din 10 persoane)

- tensiune arterială scăzută, scădere bruscă a tensiunii arteriale când sunteți în picioare, ce poate duce la leșin
- tensiune arterială crescută
- scăderea funcției rinichilor
- durere de cap
- stare de rău general, dureri, amețeli, delir sau senzație de slăbiciune sau pierderea constienței
- frisoane
- infecții, inclusiv pneumonie, infecții respiratorii, bronșită, infecții micotice, tuse cu eliminare de spută, boală asemănătoare gripei
- zona zoster (localizată inclusiv în jurul ochilor sau răspândită pe întreg corpul)
- dureri în piept sau respirație dificilă la efort fizic
- diferite tipuri de erupții trecătoare pe piele
- mâncărimi ale pielii, noduli cutanați sau piele uscată
- înroșirea feței sau spargerea vaselor mici de sânge de la nivelul pielii

- înroșire a pielii
- deshidratare
- senzație de arsură în capul pieptului, balonare, emisie de gaze pe gură, emisie de gaze, dureri de stomac, sângerare la nivelul intestinelor sau stomacului
- afecțiuni ale ficatului
- leziuni ale gurii sau buzelor, uscăciune a gurii, ulcerații la nivelul mucoasei gurii sau dureri în gât
- scădere în greutate, pierdere a gustului
- crampe musculare, spasme musculare, slăbiciune musculară, dureri la nivelul membrelor
- vedere încetosată
- infecții ale stratului exterior al ochiului și a suprafeței interioare a pleoapelor (conjunctivită)
- sângerări de la nivelul nasului
- dificultăți sau probleme de adormire, transpirații, anxietate, modificări ale dispoziției, stare depresivă, neliniște sau agitație, modificări ale statusului mental, dezorientare
- umflături ale corpului, inclusiv în jurul ochilor și în alte zone ale corpului

Reacții adverse mai puțin frecvente (pot afecta până la 1 persoană din 100)

- insuficiență cardiacă, infarct miocardic, durere toracică, disconfort toracic, frecvența crescută sau scăzută a bătăilor inimii
- insuficiență renală
- inflamația unei vene, cheaguri de sânge în vene și plămâni
- probleme de coagulare a sângelui
- probleme ale circulației
- inflamație a învelișurilor inimii sau acumulare de lichid în jurul inimii
- infecții, inclusiv infecții ale tractului urinar, gripă, infecții cu virusul herpetic, infecții la nivelul urechii și celulită
- scaune cu sânge sau sângerări la nivelul membranelor mucoase, de exemplu mucoasa gurii, mucoasa vaginală
- afecțiuni cerebrovasculare
- paralizie, convulsii, căderi, tulburări de mișcare, senzații neobișnuite sau modificate sau scăzute (simțire, auz, gust, miros), dereglarea atenției, tremurături, spasme
- artrită, inclusiv inflamația articulațiilor degetelor de la mâini, picioare și a maxilarului
- tulburări care afectează plămânii, împiedicând corpul să primească suficient oxigen. Unele dintre acestea includ dificultăți în respirație, respirație dificilă, respirație dificilă în absența efortului, respirația devine superficială, dificilă sau se oprește, respirație șuierătoare (wheezing)
- sughituri, tulburări de limbaj
- producerea unei cantități mai mari sau mai mici de urină (afectarea funcției renale), eliminare dureroasă a urinii sau prezența de sânge/proteine în urină, retenție de lichide
- modificarea nivelului de constientă, confuzie, tulburări de memorie sau pierderea memoriei
- hipersensibilitate
- pierdere a auzului, surditate sau zgomote în urechi, disconfort la nivelul urechii
- dereglări hormonale care pot afecta absorbția sării și a apei
- glanda tiroidă hiperactivă
- imposibilitatea de a produce cantități suficiente de insulină sau rezistență la concentrațiile normale de insulină
- ochi iritați sau inflamați, lăcrimare în exces, durere la nivelul ochilor, senzație de uscăciune la nivelul ochilor, infecții la nivelul ochilor, umflătură la nivelul pleoapei (șalazion), pleoape înroșite și umflate, scurgere a unor secreții din ochi, tulburări de vedere, sângerări la nivelul ochilor
- mărirea în volum a glandelor limfatice
- rigiditate articulară sau musculară, senzație de greutate, durere la nivelul zonei inghinale
- cădere a părului și textură neobișnuită a părului
- reacții alergice
- înroșire sau durere la locul injectării
- durere la nivelul gurii
- infecții sau inflamații ale gurii, ulcerații la nivelul gurii, esofagului, stomacului și intestinelor, uneori asociate cu dureri sau sângerări, mișcări slabe ale intestinului (inclusiv blocaj), disconfort

- abdominal sau esofagian, dificultăți la înghițire, vărsături cu sânge
- infecții ale pielii
- infecții bacteriene și virale
- infecție dentară
- inflamație a pancreasului, obstrucția canalului biliar
- dureri genitale, probleme cu obținerea unei erecții
- creștere în greutate
- sete
- hepatită
- afecțiuni la nivelul locului de injectare sau asociate cu dispozitivul de injectare
- reacții și afecțiuni ale pielii (care pot fi severe și pot pune viața în pericol), ulcerații ale pielii
- echimoze, căzături și răniri
- inflamații sau sângerări la nivelul vaselor de sânge care pot apare ca puncte roșii sau purpurii, de mici dimensiuni (de obicei la nivelul membrelor inferioare) până la pete cu aspect de vânătaie la nivel subcutanat sau tisular
- chisturi benigne
- o afecțiune cerebrală severă, reversibilă, care include convulsii, tensiune arterială mare, dureri de cap, oboseală, confuzie, orbire sau alte probleme de vedere.

Reacții adverse rare (pot afecta până la 1 persoană din 1000)

- probleme la nivelul inimii ce includ infarct miocardic, angină
- inflamație gravă a nervilor, care poate provoca paralizie și dificultăți de respirație (sindrom Guillain-Barré)
- înroșire a feței
- decolorarea venelor
- inflamație a nervului spinal
- probleme la nivelul urechii, sângerare din ureche
- activitate scăzută a glandei tiroide
- sindrom Budd-Chiari (simpomele clinice cauzate de blocajul venelor hepatice)
- modificări sau funcție neobișnuită a intestinelor
- sângerări la nivelul creierului
- colorare în galben a ochilor și pielii (icter)
- reacție alergică gravă (șoc anafilactic) ale cărei semne pot include dificultăți de respirație, dureri în piept sau presiune la nivelul pieptului, și/sau senzație de amețeală/leșin, mâncărimi severe ale pielii sau umflături pe piele, umflături ale feței, buzelor, limbii și/sau gâtului care pot provoca dificultăți de înghițire, colaps
- afecțiuni la nivelul sânului
- scurgeri vaginale
- inflamații genitale
- imposibilitatea de a tolera consumul de alcool etilic
- scăderea greutății corporale
- creșterea apetitului pentru alimente
- fistulă
- acumularea de lichid la nivelul articulațiilor
- chisturi la nivelul învelișului articulațiilor (chisturi sinoviale)
- fracturi
- distrugerea fibrelor musculare ce conduce la alte complicații
- inflamație a ficatului, sângerări la nivelul ficatului
- cancer la nivelul rinichiului
- afectiune a pielii de tip psoriazis
- cancer de piele
- paloare a pielii
- creșterea numărului de trombocite sau de limfocite (un tip de globule albe) din sânge
- cheaguri de sânge în vasele mici de sânge (microangiopatie trombotică)
- reacții anormale la transfuziile de sânge
- pierderea parţială sau totală a vederii
- scăderea libidoului

- salivare excesivă
- ochi umflati
- sensibilitate la lumină
- respirație rapidă
- durere la nivelul rectului
- calculi biliari
- hernie
- răniri
- unghii fragile sau subțiri
- depozite neobișnuite de proteine în organele vitale
- comă
- ulcere intestinale
- insuficiență multiplă de organe
- deces

Dacă vi se administrează bortezomib împreună cu alte medicamente pentru tratamentul limfomului cu celule de mantă, reacțiile adverse care pot să apară sunt enumerate mai jos:

Reacții adverse foarte frecvente (pot afecta mai mult de 1 din 10 persoane)

- pneumonie
- scăderea apetitului pentru alimente
- sensibilitate, amorțeală, furnicături sau senzație de arsură a pielii, sau dureri la nivelul mâinilor sau picioarelor, datorită unor leziuni la nivelul nervilor
- greață și vărsături
- diaree
- afte bucale
- constipație
- dureri musculare, dureri osoase
- căderea părului și textură nobișnuită a părului
- oboseală, senzație de slăbiciune
- febră

Reacții adverse frecvente (pot afecta până la 1 din 10 persoane)

- zona zoster (localizate inclusiv în jurul ochilor sau răspândite în corp)
- infecții cu virus herpetic
- infectii bacteriene și virale
- infecții respiratorii, bronșită, tuse cu flegmă, simptome asemanatoare gripei
- infecții fungice
- hipersensibilitate (reacție alergică)
- incapacitate de a produce suficientă insulină sau rezistență la valori normale de insulină
- retentie de lichide
- dificultate sau probleme de somn
- pierderea conștienței
- modificare a nivelului de conștiență, confuzie
- senzatie de ameteală
- creșterea frecvenței bătăilor inimii, tensiune arterială creșcută, transpirație,
- tulburări de vedere, vedere încetosată
- insuficiență cardiacă, infarct miocardic, durere în piept, disconfort toracic, ritm cardiac crescut sau scăzut
- tensiune arterială crescută sau scăzută
- scădere bruscă a tensiunii arteriale la ridicarea în picioare ce poate conduce la leşin
- dificultăți de respirație la efort
- tuse
- sughit
- ţiuit în urechi, disconfort la nivelul urechii
- sângerare la nivelul intestinelor sau stomacului
- arsuri la nivelul stomacului

- dureri bucale, dureri în gât
- dureri de stomac, balonare
- dificultăți la înghițire
- infecție sau inflamație a stomacului și intestinelor
- dureri de stomac
- dureri la nivelul gurii sau buzelor, durere în gât, afte bucale
- modificarea functiei hepatice
- mâncărimi ale pielii
- înroșire a pielii
- erupții pe piele
- spasme musculare
- infecție a tractului urinar
- durere la nivelul membrelor
- umflarea corpului, ce include ochii și alte părți ale corpului
- frisoane
- înroșire și durere la locul injectării
- stare generală de rău
- scădere în greutate
- creștere în greutate

Reacții adverse mai puțin frecvente (pot afecta până la 1 din 100 de persoane)

- hepatită
- reacție alergică severă (reacție anafilactică) ale cărei semne pot include dificultăți de respirație, dureri în piept sau senzație de apăsare în piept, și/sau senzație de amețeală/leșin, mâncărimi severe la nivelul pielii sau umflături pe piele, umflarea feței, buzelor, limbii și/sau gâtului, ce pot determina dificultăți la înghițire, colaps
- tulburări de mișcare, paralizie, convulsii
- vertii
- pierderea auzului, surditate
- tulburări ce afectează plămânii și împiedică corpul să se oxigeneze suficient. Unele dintre acestea includ dificultăți de respirație, scurtarea respirației, dificultăți de respirație în absența efortului, respirație ce devine superficială, dificilă sau se oprește, respirație șuierătoare
- cheaguri de sânge în plămâni
- colorarea în galben a ochilor și a pielii (icter)
- umflătură la nivelul pleoapei (șalazion), pleoape înroșite și umflate

Reacții adverse rare (pot afecta până la 1 din 1000 de persoane)

- cheaguri de sânge în vasele mici de sânge (microangiopatie trombotică)
- inflamație gravă a nervilor, care poate provoca paralizie și dificultăți de respirație (sindrom Guillain-Barré)

Raportarea reacțiilor adverse

Dacă manifestați orice reacții adverse, adresați-vă medicului dumneavoastră farmacistului. Acestea includ orice posibile reacții adverse nemenționate în acest prospect. De asemenea, puteți raporta reacțiile adverse direct prin intermediul sistemului national de raportare, așa cum este menționat în Anexa V. Raportând reacțiile adverse, puteți contribui la furnizarea de informații suplimentare privind siguranța acestui medicament.

5. Cum se păstrează Bortezomib Hospira

Nu lăsați acest medicament la vederea și îndemâna copiilor.

A nu se utiliza acest medicament după data de expirare înscrisă pe flacon și pe cutie EXP.

Acest medicament nu necesită condiții speciale de păstrare.

A se păstra flaconul în ambalajul original pentru a fi protejat de lumină.

Soluția reconstituită trebuie utilizată imediat după preparare. Dacă nu este utilizată imediat, timpul și condițiile de păstrare înaintea utilizării constituie responsabilitatea utilizatorului. Totuși, stabilitatea fizică și chimică a soluției reconstituite a fost demonstrată pentru o durată de 8 ore la 5°C și 25°C, păstrată în flaconul original și/sau într-o seringă. Timpul total de păstrare înaintea administrării pentru solutia reconstituită nu trebuie să depăsească 8 ore.

Bortezomib Hospira este numai de unică folosință. Orice medicament neutilizat sau material rezidual trebuie eliminat în conformitate cu reglementările locale.

6. Conținutul ambalajului și alte informații

Ce conține Bortezomib Hospira

Substanța activă este bortezomib.

Bortezomib Hospira 1 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de pulbere conține 1 mg de bortezomib (sub formă de ester boronic de manitol).

Bortezomib Hospira 2,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de pulbere contine 2,5 mg de bortezomib (sub formă de ester boronic de manitol).

Bortezomib Hospira 3 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de pulbere conţine 3 mg de bortezomib (sub formă de ester boronic de manitol).

Bortezomib Hospira 3,5 mg pulbere pentru soluție injectabilă

Fiecare flacon de pulbere conţine 3,5 mg de bortezomib (sub formă de ester boronic de manitol).

Reconstituire intravenoasă:

După reconstituire, 1 ml de soluție pentru injecție intravenoasă conține 1 mg bortezomib.

Reconstituire subcutanată:

După reconstituire, 1 ml de soluție pentru injecție subcutanată conține 2,5 mg bortezomib.

Celălalt component este manitol (E 421).

Cum arată Bortezomib Hospira și continutul ambalajului

Bortezomib Hospira pulbere pentru soluție injectabilă este o pulbere sub formă de aglomerat de culoare albă până la aproape albă.

Fiecare cutie de Bortezomib Hospira 1 mg conține un flacon siliconizat din sticlă de 5 ml prevăzut cu dop din cauciuc și o capsă din aluminiu.

Fiecare cutie de Bortezomib Hospira 2,5 mg, 3 mg sau 3,5 mg conține un flacon din sticlă de 10 ml prevăzut cu dop din cauciuc și o capsă din aluminiu.

Deținătorul autorizației de punere pe piață

Pfizer Europe MA EEIG Boulevard de la Plaine 17 1050 Bruxelles Belgia

Fabricantul

Pfizer Service Company BV, Hoge Wei 10, 1930 Zaventem, Belgia

Pentru orice informații despre acest medicament, vă rugăm să contactați reprezentanții locali ai deținătorului autorizației de punere pe piață.

AT

Pfizer Corporation Austria Ges.m.b.H. Tel: +43 (0)1 521 15-0

BE

Pfizer SA/NV

Tél/Tel: +32 2 554 62 11

Пфайзер Люксембург САРЛ, Клон България

Тел.: +359 2 970 4333

CY

Pfizer Ελλάς A.E. (Cyprus Branch)

Τηλ: +357 22817690

 \mathbf{CZ}

Pfizer, spol. s r.o.

Tel: +420-283-004-111

DK

Pfizer ApS

Tlf: +45 44 20 11 00

DE

PFIZER PHARMA GmbH

Tel:+ 49 (0)30 550055-51000

 $\mathbf{E}\mathbf{E}$

Pfizer Luxembourg SARL Eesti filiaal

Tel: +372 666 7500

 \mathbf{EL}

Pfizer $E\Lambda\Lambda A\Sigma$ A.E.

Τηλ.: +30 210 6785 800

ES

Pfizer, S.L.

Tel: +34 91 490 99 00

FR

Pfizer

Tél: +33 (0)1 58 07 34 40

 $\mathbf{L}\mathbf{V}$

Pfizer Luxembourg SARL filiāle Latvijā

Tel.: + 371 670 35 775

LT

Pfizer Luxembourg SARL filialas Lietuvoje

Tel. + 370 52 51 4000

LU

Pfizer SA/NV

Tél/Tel: +32 2 554 62 11

HU

Pfizer Kft.

Tel: +36 1 488 37 00

MT

Drugsales Ltd

Tel: +356 21 419 070/1/2

NL

Pfizer by

Tel: +31 (0)800 63 34 636

NO

Pfizer AS

Tlf: +47 67 52 61 00

PL

Pfizer Polska Sp. z o.o.

Tel: +48 22 335 61 00

PT

Laboratórios Pfizer, Lda.

Tel: +351 21 423 55 00

Pfizer România S.R.L.

Tel: +40 (0)21 207 28 00

SI

Pfizer Luxembourg SARL

Pfizer, podružnica za svetovanje s področja

farmacevtske dejavnosti, Ljubljana

Tel: +386 (0)1 52 11 400

HR

Pfizer Croatia d.o.o.

Tel: +385 1 3908 777

IE

Pfizer Healthcare Ireland

Tel: 1800 633 363 (toll free)

+44 (0) 1304 616161

IS

Icepharma hf.

Sími: +354 540 8000

IT

Pfizer S.r.l.

Tel: +39 06 33 18 21

SK

Pfizer Luxembourg SARL, organizačná zložka

Tel: +421-2-3355 5500

 \mathbf{FI}

Pfizer Oy

Puh/Tel: +358 (0)9 430 040

SE

Pfizer AB

Tel: +46 (0)8 550 520 00

UK (Irlanda de Nord)

Pfizer Limited

Tel: + 44 (0) 1304 616161

Acest prospect a fost revizuit în LL/AAAA

Informații detaliate privind acest medicament sunt disponibile pe site-ul Agenției Europene pentru Medicamente http://www.ema.europa.eu.

Acest prospect este disponibil în toate limbile UE/SEE pe site-ul Agenției Europene pentru Medicamente.

1. RECONSTITUIREA PENTRU INJECŢIE INTRAVENOASĂ

Notă: Bortezomib Hospira este un agent citotoxic. De aceea, se recomandă prudență în timpul manipulării și preparării. Se recomandă utilizarea mănușilor și a altor piese de îmbrăcăminte cu rol protector pentru a preveni contactul cu pielea.

TEHNICA ASEPTICĂ TREBUIE STRICT RESPECTATĂ ÎN TIMPUL MANIPULĂRII MEDICAMENTULUI BORTEZOMIB HOSPIRA, DEOARECE NU CONȚINE NICI UN CONSERVANT.

1.1. **Pregătirea flaconului de 1 mg: adăugați cu grijă 1,0 ml** soluție injectabilă sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%) în flaconul care conține pulberea de Bortezomib Hospira, prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate se realizează în mai puțin de 2 minute.

Pregătirea flaconului de 2,5 mg: adăugați cu grijă 2,5 ml soluție injectabilă sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%) în flaconul care conține pulberea de Bortezomib Hospira, prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate se realizează în mai puțin de 2 minute.

Pregătirea flaconului de 3 mg: adăugați cu grijă 3,0 ml soluție injectabilă sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%) în flaconul care conține pulberea de Bortezomib Hospira, prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate se realizează în mai puțin de 2 minute.

Pregătirea flaconului de 3,5 mg: adăugați cu grijă 3,5 ml soluție injectabilă sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%) în flaconul care conține pulberea de Bortezomib Hospira, prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate se realizează în mai puțin de 2 minute.

Concentrația soluției rezultate va fi de 1 mg/ml. Soluția va fi limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Nu trebuie să verificați pH-ul soluției.

- 1.2 Înainte de administrare, inspectați vizual soluția pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă se observă orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția trebuie aruncată. Confirmați concentrația de pe flacon pentru a vă asigura că folosiți doza corectă pentru calea de **administrare intravenoasă** (1 mg/ml).
- 1.3 Soluția reconstituită nu conține conservanți și trebuie utilizată imediat după preparare. Totuși, stabilitatea fizică și chimică a soluției reconstituite a fost demonstrată pentru o durată de 8 ore la 5°C-25°C, păstrată în flaconul original și/sau într-o seringă. Timpul total de păstrare pentru medicamentul reconstituit nu trebuie să depășească 8 ore înainte de administrare. Dacă nu este utilizată imediat, timpul si conditiile de păstrare înaintea utilizării constituie responsabilitatea utilizatorului.

Nu este necesară protejarea medicamentului reconstituit de lumină.

2. ADMINISTRAREA

- O dată dizolvată, degajați cantitatea potrivită de soluție reconstituită în conformitate cu doza calculată pe baza suprafeței corporale a pacientului.
- Confirmați doza și concentrația din seringă înainte de administrare (verificați că seringa este inscripționată pentru administrare intravenoasă).
- Administrați soluția reconstituită prin injectare intravenoasă în bolus, timp de 3-5 secunde, printr-un cateter intravenos plasat într-o venă periferică sau centrală.

• Spălați cateterul intravenos sau periferic cu o soluție sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9 %).

Bortezomib Hospira ESTE NUMAI PENTRU UZ INTRAVENOS SAU SUBCUTANAT. Administrarea pe cale intratecală a avut ca rezultat decesul.

3. ELIMINAREA REZIDUURILOR

Un flacon este destinat unei singure utilizări, iar soluția rămasă neutilizată trebuie aruncată.

Orice produs neutilizat sau material rezidual trebuie eliminat în conformitate cu reglementările locale.

Următoarele informații sunt destinate numai profesioniștilor din domeniul sănătății

Flaconul de 1 mg, 2,5 mg, 3 mg si 3,5 mg se poate administra subcutanat, asa cum este descris mai jos.

1. RECONSTITUIREA PENTRU INJECTIE SUBCUTANATĂ

Notă: Bortezomib Hospira este un agent citotoxic. De aceea, se recomandă prudență în timpul manipulării și preparării. Se recomandă utilizarea mănușilor și a altor piese de îmbrăcăminte cu rol protector pentru a preveni contactul cu pielea.

TEHNICA ASEPTICĂ TREBUIE STRICT RESPECTATĂ ÎN TIMPUL MANIPULĂRII MEDICAMENTULUI BORTEZOMIB HOSPIRA, DEOARECE NU CONȚINE NICI UN CONSERVANT.

1.1. **Pregătirea flaconului de 1 mg: adăugați cu grijă 0,4 ml** soluție injectabilă sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%) în flaconul care conține pulberea de Bortezomib Hospira prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate se realizează în mai puțin de 2 minute.

Pregătirea flaconului de 2,5 mg: adăugați cu grijă 1,0 ml soluție injectabilă sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%) în flaconul care conține pulberea de Bortezomib Hospira prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate se realizează în mai puțin de 2 minute.

Pregătirea flaconului de 3 mg: adăugați cu grijă 1,2 ml soluție injectabilă sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%) în flaconul care conține pulberea de Bortezomib Hospira prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate se realizează în mai puțin de 2 minute.

Pregătirea flaconului de 3,5 mg: adăugați cu grijă 1,4 ml soluție injectabilă sterilă de clorură de sodiu 9 mg/ml (0,9%) în flaconul care conține pulberea de Bortezomib Hospira prin utilizarea unei seringi de mărime corespunzătoare, fără îndepărtarea opritorului. Dizolvarea pulberii liofilizate se realizează în mai puțin de 2 minute.

Concentrația soluției rezultate va fi de 2,5 mg/ml. Soluția va fi limpede și incoloră, cu un pH final de 4 până la 7. Nu trebuie să verificați pH-ul soluției.

- 1.2 Înainte de administrare, inspectați vizual soluția pentru a observa eventualele particule sau modificări de culoare. Dacă se observă orice modificare de culoare sau particule în suspensie, soluția trebuie aruncată. Confirmați concentrația de pe flacon pentru a vă asigura că folosiți doza corectă pentru calea de **administrare subcutanată** (2,5 mg/ml).
- 1.3 Soluția reconstituită nu conține conservanți și trebuie utilizată imediat după preparare. Totuși, stabilitatea fizică și chimică a soluției reconstituite a fost demonstrată pentru o durată de 8 ore la 5°C-25°C, păstrată în flaconul original și/sau într-o seringă. Timpul total de păstrare pentru produsul reconstituit nu trebuie să depășească 8 ore înainte de administrare. Dacă nu este utilizată imediat, timpul și condițiile de păstrare înaintea utilizării constituie responsabilitatea utilizatorului.

Nu este necesară protejarea medicamentului reconstituit de lumină.

2. ADMINISTRAREA

- O dată dizolvată, degajați cantitatea potrivită de soluție reconstituită în conformitate cu doza calculată pe baza suprafeței corporale a pacientului.
- Confirmați doza și concentrația din seringă înainte de administrare (verificați că seringa este

inscripționată pentru administrare subcutanată).

- Injectați soluția subcutanat, în unghi de 45-90°.
- Soluția reconstituită se administrează subcutanat în coapse (dreapta sau stânga) sau în abdomen (partea dreaptă sau stângă).
- Locurile de injectare trebuie schimbate pentru injecții succesive.
- Dacă apare o reacție locală la locul injectării după administrarea subcutanată a Bortezomib Hospira, fie poate fi administrată subcutanat o soluție cu concentrație mai mică de Bortezomib Hospira (1 mg/ml în loc de 2,5 mg/ml), fie se recomandă comutarea la administrare intravenoasă.

Bortezomib Hospira ESTE NUMAI PENTRU UZ SUBCUTANAT SAU INTRAVENOS. Administrarea pe cale intratecală a condus la deces.

3. ELIMINAREA REZIDUURILOR

Un flacon este destinat unei singure utilizări, iar soluția rămasă neutilizată trebuie aruncată.

Orice produs neutilizat sau material rezidual trebuie eliminat în conformitate cu reglementările locale.